

NEPAL VISION

23. ÅRGANG NR. 1 - SOMMER 2014

Udgivet af:

Dansk-Nepalesisk Selskab.
Bladet sendes til alle medlemmer samt personer i Danmark, tilknyttet Nepal.

Oplag 600 eksemplarer.
ISSN 0908-844X

Dansk-Nepalesisk Selskab har som formål at fremme dansk-nepalesisk samarbejde om bæredygtig udvikling, turisme, samhandel, kultur, m.m. Selskabet er upolitisk. Selskabets formål fremmes gennem oplysende virksomhed på hjemmeside, medlemsblad og møder m.m., såvel i Danmark som i Nepal samt gennem samspil med andre beslægtede foreninger og organer i Danmark og Nepal.

Selskabet holder årligt en række møder, hvor der gennem foredrag og billeder oplyses om forskellige sider af Nepals kultur, natur og historie.

Redaktion:

Lars Gundersen (ansv.), Jørgen Rendsvig, Julie Damgaard, Lone Petersen og Knud West Hansen.

Adresse:

Kongensgade 17A
3550 Slangerup
E-mail: lars@nepal.dk

Website:

www.nepal.dk

Medlemskab:

Enkeltpersoner: 170 kr.
Par: 220 kr.
Studerende: 100 kr.
Firma: 420 kr.
Konto nr.: 8125-0007172109

Tilmeld betalingservice:

PBS-nr. 06651844, debitorgruppenummer 00001 og dit medlemsnummer i Dansk-Nepalesisk Selskab - ét bogstav efterfulgt af 3 cifre.

Annoncer:

1/1 side: 2.000 kr.
1/2 side: 1.100 kr.
1/4 side: 600 kr.

Forsidefoto:

Ole Ejnar Hansen

INDHOLD:

Side 3	Formanden har ordet
Side 4	Bevaring af traditionel nepalesisk arkitektur og kunst
Side 7	Restaurantanmeldelse - Langt fra Himalaya
Side 8	Nepalesere som kulturformidlere i Danmark
Side 10	En på opleveren!
Side 12	Nepalimed Danmark – en partner til Dhulikhel Hospital
Side 15	Løst og fast
Side 16	Nepals cyberpunks
Side 20	Nepals første andelsdyreklinik
Side 24	Act democratic ...Be the solution!
Side 26	Mustang - en førstegangsoplevelse og et gensyn
Side 28	Valget og forfatningen og hele det sædvanlige cirkus – eller?
Side 30	Løst og fast
Side 31	Arrangementskalender
Side 32	Ny hjemmeside

*Formand
og ansvarshavende redaktør*
Lars Gundersen
Telefon: 47 16 12 20

lars@nepal.dk

*Næstformand, kasserer
& medlemshåndtering*
Birgit Nielsen
Telefon: 40 75 28 58

birgit@nepal.dk

Sekretær
Jørgen Rendsvig

jorgen@nepal.dk

Bestyrelsesmedlem
Annette Gallaus

annette@nepal.dk

Bestyrelsesmedlem
Lone Petersen

lone@nepal.dk

Bestyrelsesmedlem
Ravi Chhetri

ravi@nepal.dk

Bestyrelsesmedlem
Kristina Djurhuus Christiansen

kristina@nepal.dk

Suppleant
Thomas Glerup

thomas@nepal.dk

Suppleant
Julie Damgaard

julie@nepal.dk

Suppleant
Sally Altschuler

sally@nepal.dk

*Billedredaktion,
layout af Nepal Vision.
Webmaster*
Knud West Hansen

knud@nepal.dk

FORMANDEN HAR ORDET

I 45 år har Dansk-Nepalesisk Selskab været det naturlige samlingspunkt for Nepal-interesserede i Danmark, og den flotte historie skal vi selvfølgelig bygge videre på.

Derfor har bestyrelsen arbejdet på en flersidet handlingsplan for at få flere medlemmer og flere deltagere til vores foredragsaftener.

Som et af fire primære indsatsområder blev selskabets nye hjemmeside lanceret i april i år. Det har været hensigten at skabe en overskuelig og brugervenlig hjemmeside, og jeg håber, I vil klikke ind på www.nepal.dk og se resultatet ved selvsyn. Her vil – udover information om Dansk-Nepalesisk Selskab og vores virke – fortsat være opdaterede oplysninger, nyheder og arrangementsliste, og vi håber, at den nye side er

mere indbydende og let tilgængelig at finde rundt i.

Den 18. april i år blev en stor lavine udløst i knap 6.000 meters højde i Western Cwm på Everest. Den dræbte på et splitsekund 16 bjergguider på Khumbu Isfald og har for mange været en øjenåbner for bjergbestigningsturismen i Nepal og de forhold, de nepalesiske højdesherpaer ofte arbejder under. Der er på nuværende tidspunkt ikke endeligt aftalt bedre forhold, men det er sikkert og vist, at Everest har fået en tiltrængt pause for bjergbestigere (desværre kun fra Nepal-siden) her i foråret 2014. Vi skal nok følge op på udviklingen i Nepal Vision eller på hjemmesiden senere i år.

Men der er bestemt også gode taktter i Nepals hårdt prøvede turismesektor. Efter en lidt for

heftig og ikke lige gennemtænkt vækst er der spæde tegn på, at der i højere grad tænkes i bæredygtighed og lokale produkter, som ex. økologisk te og kaffe. Nye hoteller med fokus på bæredygtighed og gode lokale råvarer kan bestemt være en del af fremtiden for Nepals turisme, som ellers har stået dybt i hængedyndet i mange, mange år, og hvor alene en lav- og ikke nødvendigvis sund - pris har været i højsædet.

Sidst vil jeg sige, at vi glæder os til, at efterårssæsonen starter – og minder alle om at kigge på programmet, for det ser rigtig spændende ud. I Aarhus lægger vi ud med Jesper Lambæk, der fortæller om 'demokrati, menneskerettigheder og jordskælv' efterfulgt af Jørgen Rendsvig, der giver en opdatering på forfatningen og anden aktuel politik fra Nepal, og en-

delig holder jeg selv et foredrag ultimo november.

I København lægger vi ud med Danmarks ambassadør i Nepal, Kirsten Geelan, med en højaktuel beretning fra udviklingen i Kathmandu og fortsætter med Everest-, Cho Oyu- og Manaslu-bestigeren Søren Gudmann, der kan berette om den første danske bestigning af verdens 8. højeste bjerg, Manaslu.

Så vel mødt til en fantastisk efterårssæson i DNS – vi håber at se rigtig mange af jer til efterårets møder.

Lars Gundersen
Formand

BEVARING AF TRADITIONEL NEPALESISK ARKITEKTUR OG KUNST

– EN DAG I BHAKTAPUR MED RABINDRA PURI

Af Kristina Djurhuus Christiansen

Min Nepalrejse denne gang startede med et par dage i Bhaktapur. Det er første gang, jeg har været i Bhaktapurs kulturarvszone, og jeg følte, at jeg var sendt 200 år tilbage i tid. Jeg var overvældet af den arkitektoniske skønhed, der omgav mig. Er man det mindste interesseret i traditionel nepalesisk arkitektur, så er Rabindra Puri manden, man skal snakke med. Jeg ringede til ham og spurgte, om han havde tid til et kort interview om hans arbejde med bevaring og restaurering af traditionel nepalesisk arkitektur og kunst. Det ville han gerne, og han foreslog, at vi mødtes i et af hans huse i Bhaktapur, Model House, som er det første Newari-hus, han har restaureret.

En halv time senere befandt jeg mig uden for Model House. Jeg ventede i et par minutter, og imens jeg beundrede det smukke hus, kom Rabindra Puri smilende hen imod mig. Han

spurgte mig, hvor jeg havde hørt om ham. Jeg fortalte, at hans navn har været nævnt i et interview med Inger Lissanevitch i en tidligere udgave af Nepal Vision. Inger, hendes søn Nicolas og Rabindra Puri har arbejdet sammen om at bygge en økologisk landsby udenfor Bhaktapur. Landet var allerede købt, da Inger, kort før projektets opstart, desværre afgik ved døden.

Rabindra Puri – en mand med ambitioner

Rabindra Puri er en ambitiøs og veluddannet mand, og så har han succes. Efter at have taget SLC (School Leaving Certificate) ønskede han at studere kunst, men hans far insisterede på, at han skulle studere jura. Han besluttede sig for at studere begge fag samtidig. Det har resulteret i intet mindre end fire bachelorgrader - i jura, kunst, historie og management. I 1993 rejste han til Tyskland for at blive uddannet til skulptør,

og herefter tog han en mastergrad i udviklingsstudier. Efter endt uddannelse i Tyskland var han ikke i tvivl om, at han skulle rejse hjem til Nepal, og lige efter sin hjemkomst fik han et job i GTZ (hvad der i Tyskland svarer til Danida). De første tre år var han glad for at arbejde i GTZ, men begyndte efterhånden at føle sig utilfreds med den retning, hans liv havde taget. Selv om han havde et godt job med god løn, var han ikke glad længere, så han tog den svære beslutning at sige sit job op for at udleve sin drøm om at konservere traditionel nepalesisk arkitektur og kunst. Efter at have købt et gammelt og forfaldent hus (Model House) i 2000 troede hans familie og hans omgangskreds, at han var blevet vanvittig. Den periode, hvor han arbejdede på restaureringen af Model House, var hård, og Rabindra følte sig meget alene, men han nægtede at opgive sin drøm. "Rigtig mange mennesker,

specielt udlændinge, ønsker at leje huset, men jeg fortæller dem, at jeg ikke satte huset i stand for at tjene penge. Dette hus blev lavet for at skabe opmærksomhed blandt nepalesere, og for at de kan komme og besøge huset. Så mange mennesker har besøgt huset, og hundredevis af huse er blevet restaureret siden. Folk, som har et gammelt hus, kommer og besøger Model House, og efter besøget beslutter de, at de også vil restaurere deres hus. Model House er min oplysningskampagne, men når jeg har gæster, får de også lov at bo i huset."

En drøm udlevs

"Jeg føler mig utrolig heldig, at jeg har fundet mit livs kald. Mit arbejde er meget tilfredsstillende, og jeg føler, at nepalesere sætter pris på det. Jeg elsker det, jeg laver, og det føles let at gøre det," fortæller han. Nu har hans drøm for alvor taget

fart, og han har adskillige projekter kørende samtidig. Bl.a. er han i gang med at bygge en økologisk landsby, han opfører et lejlighedskompleks i Newari-stil, et museum, som skal fremstille og udstille kopier af stjålne kunstværker, en erhvervsfaglig håndværkerskole, som specialiserer eleverne i traditionelt bygningshåndværk, og han driver en homøopatisk klinik. Snart skal han i gang med at bygge og opstarte en Ayurvedisk klinik i Bhaktapur, og han bygger offentlige skoler i fjerntliggende områder i Nepal. Dette er imidlertid kun en del af hans projekter.

"Jeg er stolt over at sige, at der ikke findes to personer i dette land, der arbejder, som jeg gør med traditionel arkitektur. Jeg er født til det, og jeg er glad for, at jeg fandt ud af det tidligt i mit liv. Og det utrolige er, at hvis du laver det, du er født til ... Gud, hvor vokser det så hurtigt! Det fantastiske er, at jeg føler, at det er så let," siger Rabindra.

Nutidens Newari-arkitektur

"Kan du sige noget om, hvor langt tilbage denne arkitektoniske stil går, og hvor den stammer fra?" spørger jeg.

"Det er ca. 180 år. Den stammer fra umiddelbart efter Malla-perioden. Eksempelvis kan du se vinduerne ... Normalt

i Malla-perioden var vinduerne meget lave og helt tildækket af tremmer. Men da den franske hær ankom til Nepal, startede den på at åbne vinduerne og flytte dem længere op. Selv om franskmændene syntes, at arkitekturen var smuk, var den ikke praktisk pga. det manglende lys inde i husene. En interessant detalje er, at hjemme i Europa brugte franskmændene metalgitre for vinduerne, men da metal var en knap ressource i Nepal, brugte de træ i stedet for," fortæller Rabindra.

Museum of Stolen Art

Vi går hen til indgangen ind til gården til Model House, og Rabindra viser mig nogle plancher, der beskriver alle hans igangværende projekter: "Ved du, med dette hus (Model House) har jeg virkelig bragt en bevægelse til Nepal i forhold til restaurering af traditionel arkitektur. Et andet problem i Nepal er imidlertid kunsttyveri. Derfor bygger jeg et museum, som kaldes "Museum of Stolen Art", hvor jeg laver kopier af de stjålne kunstværker. Jeg vil skabe bevidsthed blandt nepalesere om, hvor værdifulde disse genstande er, så folk begynder at sætte pris på den nepalesiske kunst og ønsker at bevare den. Der vil være en del af museet, der udelukkende skal arbejde på at få stjålne værker tilbage til Nepal." Til formålet har Rabindra et stort værksted

med flere kunstnere ansat. "Hvordan er det at arbejde med de offentlige myndigheder i Nepal? Er det let at få tilladelser", spørger jeg.

"Det burde ikke være nødvendigt, at jeg udførte dette arbejde, da det egentligt er deres arbejde. Når det kommer til kunsttyveri, er alle involverede. F.eks. kræver det op til syv personer at flytte nogle skulpturer. Kan du forstille dig, hvordan man kan stjæle dem uden hjælp fra myndighederne? De, som skulle have beskyttet vores kulturarv, er faktisk involveret i tyverierne, så glem alt om dem ... Jeg har ikke brug for deres hjælp. Ved du hvad, jeg er faktisk taknemmelig, så længe de ikke lægger hindringer i vejen for mig, men det sker hele tiden. F.eks. tager det mig mellem to og tre år at få tilladelser. Jeg udfører deres arbejde, så de burde give mig tilladelser med det samme."

Relationen til Inger

"Kan du fortælle om dit forhold til Inger og om den planlagte økologiske landsby?"

"Ja, det var ærgerligt, vi havde allerede jord, og vi skulle lige til at starte, og så døde hun. Inger var virkelig fantastisk. Jeg savner hende meget, men jeg er glad for og stolt over, at jeg havde 11 år sammen med hende – hendes sidste 11 år.

Jeg har noteret meget ned om hende, gudskelov – ting, hun har sagt og emner, vi har diskuteret. Jeg håber, at jeg en skønne dag kan skrive en bog om hende. Jeg har lært så meget af hende, vi har grinet så meget ... hun var et meget humoristisk menneske."

"Noget, jeg har tænkt meget over er, hvordan den øgede urbanisering i Kathmandu lægger pres på byen. Det medfører en masse nye cementbygninger på bekostning af gamle, traditionelle huse. Hvordan har du det med det?"

"Jeg sagde altid til Inger, at jeg var jaloux på hende, fordi hun så Nepal og Kathmandu-dalen i dens allerbedste tilstand [Inger kom til Kathmandu i 1951 – red.]. Det berørte mig meget, da hun engang fortalte mig, hvordan her var, da hun ankom. Inger og Boris kom her, fordi kongen havde inviteret dem, men de forelskede sig i Nepal. En ting var selvfølgelig naturen, Himalayabjergene og skønheden ... En anden ting var, at hele Kathmandu-dalen var et stort kulturarvssite. Hun sagde, at lige efter 2. verdenskrig må Kathmandu-dalen have været det største kulturarvssite i verden. Hvert eneste hus var kulturarv, hvert enkelt tempel, alt var kulturarv. Der var ikke en dråbe cement i Nepal, da de landede her."

Model House - før og nu.

"Hvordan føles det så nu, med al den cement i Kathmandu-dalen?"

"Ved du hvad, jeg kan ikke klage, for da jeg startede for 14 år siden, mente folk, jeg var blevet skør. Og se nu, hvad jeg har udrettet. Jeg ser på det positive, og nu er der så mange tilbud, der kommer min vej, at jeg uheldigvis må afvise to tredjedele af dem, da jeg ikke har nok håndværkere. Hvis der havde været 300 håndværkere til rådighed, kunne jeg have ansat dem allerede i dag. De, som bliver uddannet fra min nye erhvervsskole, er garanteret job, og derefter kommer der virkelig fart på."

Visioner for Nepal

"Hvad er dit drømmer-scenarie med hensyn til arkitektur i Kathmandu-dalen og Nepal? Hvordan ser det ud om f.eks. 50 eller 100 år," spørger jeg.

"Hvis jeg skal sige det i én sætning, så må det være, at jeg ønsker at gøre noget godt for denne jord. Jeg er ikke bare arkitekt, jeg er også meget engageret i økologisk landbrug, vedvarende energi og alternativ healing, så jeg har faktisk en finger med mange steder. Jeg vil lave godt arbejde i mit liv, så jeg bruger virkelig megen energi og tid på de ting, som kan medvirke til, at jorden bliver bæredygtig. Ja, det er mit

mål. Og efter at være kommet tilbage til Nepal vil jeg bevare så meget som muligt. Og hvad mere er, jeg vil så vidt muligt gøre Nepal til et "zero emission" land og 100 % økologisk. Jeg ved ikke, om jeg kommer til at opleve det i min levetid, men al min energi og tid bliver investeret i det."

"Er der virkelig kun en person i Nepal, som viderefører den håndværkstradition, som du gør?"

"Ja. Men jeg er en person, som kan lide at lære og træne andre, og jeg delegerer arbejdet. Problemet i Nepal er, at folk holder på hemmeligheder, og

de vil ikke dele med hinanden. Jeg tror, at jeg har haft så stor succes, fordi jeg, selv om jeg laver mange ting samtidigt, er god til at delegerer. Jeg træner folk og uddelegerer så arbejdet. Derfor kan jeg bruge en hel dag sammen med dig, velvidende at mine medarbejdere gør deres arbejde. Og jeg kan desuden være i kontrol ved hjælp af min mobiltelefon."

Rabindra Puri i Model House

Gamle og nye mursten bliver blandede i hans bygninger, for at de skal se gamle ud

Den nybyggede erhvervsskole i Panauti

Museum of Stolen Art værksted

LANGT FRA HIMALAYA

Af Julie Damgaard

Set fra gaden gør Restaurant Himalaya ikke meget væsen af sig. Det gør køkkenet desværre heller ikke.

Foto: Julie Damgaard

Den tibetansk-nepalesiske restaurant har ligget i Herluf Trolles Gade bag Det Kongelige Teater siden 2003. I starten hed stedet Samsara, men i 2006 skiftede det navn til Himalaya for i højere grad at fremhæve prioriteringen af det nepalesiske køkken. Ved gryderne står i dag den nepalesiske kok Ram Maharjan, der tidligere har arbejdet på Yak og Yeti i Kathmandu.

Restaurant Himalaya byder ikke bare på kulinariske oplevelser, stedet huser også jævnligt kulturelle arrangementer såsom tibetanske koncerter, nepalesisk dans og musik-events. Da jeg og en gæst dukkede op på matriklen en noget trist januardag, var der imidlertid ikke meget underholdning at spore andet end lidt lavmælt, nepalesisk musik fra anlægget; og de buddhistiske thanka'er, obligatoriske fotos fra Himalaya samt små buddha-figurer, som lokalet rummer et rigt udvalg af, formåede ikke, som Himalayas hjemmeside ellers lover, at sætte os i den 'rette østerlandske stemning'. Det store L-formede kælderlokale var stort set tomt, bortset fra to andre gæster, der - som afte-

nen skred frem - blev til fire, og den 'østerlandske gæstfrihed', som Himalaya priser sig af, var svær at spore.

Vi bestemte os for at dele lidt forskelligt fra menu-kortet og lagde ud med en Daal suppe samt en blandet momo-tallerken med henholdsvis tsel momo (vegetarisk), chasha momo (kylling) og sha momo (oksekød). De små dejpakker med letkrydret fyld spises enten dampede eller stegte med grøn salat og chili til. På Himalaya kom de stegte, og det var desværre ikke den store nydelse. Dejpakkerne var præpareret for hårdt, og det var svært at skelne de forskellige slags fyld. Daal suppen var til gengæld dejlig - fyldig og cremet med et klædeligt anstrøg af kokos - og blev brugt til at bløde vores momo lidt op. En frisk, sprød salat med smagfuld dressing fulgte med momo-tallerkenen og var med til at redde helhedsindtrykket. Herefter kastede vi os ud i hovedretterne Kha Puka (marineret kylling stegt med koriander, fløde og mandler) og Aloo Cauli Kosha, der hører til blandt stedets gode udvalg af vegetarretter (kartofler, ærter og blom-

kål, stegt i ingefær og hvidløg, med frisk koriander samt en sovs af tomat og kokosmælk). Vegetarretten var glimrende, stærk med en anelse syrlighed. Kyllingeretten, derimod, var noget 'fad' i smagen og på ingen måde bemærkelsesværdig. Vi skyllede efter med hhv. en mango lassi, et par glas Rosari Estate, Cabernet Sauvignon, samt en masse isvand.

Afslutningsvis fik vi en gang Marpa (dybstegte kager af kokosmel) med en vanille-købeis til, hvis konsistens bedst kan beskrives som 'smuldrende'. De to flade kager var ikke oplydende, og den samlede smagsoplevelse bar præg af, at der et eller andet sted under

tilberedningen var blevet tilsat en ordentlig gang uklædelig anis.

Regningen beløb sig til 526 kr., lidt for dyrt i forhold til det niveau, køkkenet denne aften kunne præstere. Taget i betragtning, hvor få gæster der var til stede i restauranten, kunne man godt have ønsket, for ikke at sige forventet, at der var blevet kælet lidt mere for detaljerne. Med sit rige udvalg af hovedretter, et par fine Thali (nepalesiske tapas-tallerkener) samt forskellige selskabsmenuer har Restaurant Himalaya et solidt potentiale, men formår i øjeblikket ikke at løfte den gastronomiske opgave.

RESTAURANT HIMALAYA

Herluf Trolles Gade 5, 1052 København K
 Åbningstid: Kl. 15:00 - 23:00 (man-lør)
 Søndag: Kun åbent for selskaber
 Telefon: 33 32 37 08
 Mobil: 31 23 53 64
 E-mail: ram2005dk@yahoo.com (bordreservation)
 himalaya_rest@yahoo.com (for andre henvendelser)
 Hjemmeside: www.himalayarest.dk

Fotos fra restaurantens hjemmeside

NEPALESERE SOM KULTURFORMIDLERE I DANMARK

Tekst: Birgit Nielsen Foto: Knud West Hansen

Mange nepalesere ser det efterhånden som en hjertesag at være med til at formidle kendskab til deres kultur og samfund her i vort land og i den vestlige verden i øvrigt. Ideerne har været der i rigtig lang tid, man har arbejdet intenst med dem, og alligevel opleves det som ret enestående at opleve det her i København. I de par år, Nepalese Street Festival Foundation har eksisteret, har man støt og roligt arbejdet hen mod at markere nytåret 2071 som en kulturel manifestation.

Søndag den 13. april var alle inviteret til denne store kulturfestival, som blev afholdt i VerdensKulturCentret på Nørrebro i København. Desværre var vejret noget koldt og blæsende, hvad der gjorde de udendørs aktiviteter med diverse mad- og drikkeboder samt en bod

med specielle teer og kaffe fra Nepal mindre attraktive.

Men indenfor var der varme og trængsel af de ca. 250 personer, som salen kan rumme. Det var ganske vist hovedsagligt nepalesere, der kom for at fejre nytår, men der var faktisk også var mange danskere, der havde fundet vej til Nørrebro.

Og hvilken disciplin arrangementet blev afviklet med. Der gik ikke mange minutter over den annoncerede tid, før festlighederne kunne starte. En underholdning, der forløb over ca. 3 timer med utrolig mange indslag. Der var både en nepalesisk og en dansk annoncør, der på udmærket vis fortalte om de forskellige indslag.

Der var optrædende af alle slags og i alle aldre. Vi be-

gyndte med de yngstes dans og underholdning.

De var alle klædt ud i fine nepalesiske dragter, som man havde fået indkøbt fra Nepal. Og på tilskuerpladserne sad forældrene spændt og fulgte med i deres små døtres optræden. Senere kom de lidt ældre drenge med deres dans og senere et lille skuespil. Indimellem var der sang af forskellig art samt instrumental underholdning.

Det var alt fint tilrettelagt, og numrene fulgte i et pænt flow efter hinanden. Så de ca. 3 timer, det hele varede, gik temmelig hurtigt. Som afsluttende indslag havde man formået to danskere - en ung dame og ung mand - til også at danse en traditionel nepalesisk dans. I deres fine nepalkostumer og

med flotte bevægelser imponerede de alle.

Som indledning til et sådant kulturelt program er der tradition for at tænde et lys, som brænder gennem hele seancen. Dette gøres som et symbol på goodwill og lykke til dagen og alle de tilstedeværende. Til dette specielle indslag skulle ambassadør Mukti Nath Bhatta og jeg - som repræsentant for Dansk-Nepalesisk Selskab - tænde disse lys på de 3-400 år gamle lysestager.

Efter en fin og kvalificeret underholdning var det blevet tid til at forfriske sig med bl.a. momos fra Restaurant Himalaya. Det blev en fin eftermiddag.

EN PÅ OPLERVEREN!

Af Sebastian Jelstrup

Mit navn er Sebastian. Jeg har været i Nepal sammen med min far for at hjælpe med et projekt, der handler om at starte en andelsdyrlæge i tre små landsbyer i Sydnepal. Jeg er fjorten år gammel og interesserer mig for landbrug.

Der er mange, der har spurgt, hvad der har været den største oplevelse på turen til Nepal. Jeg synes, at det er det hele, der var en stor oplevelse, og ikke kun nogle få ting. Det er svært at sige, hvad der var bedre end andet, og hvad der ikke var så godt. Det var mange spændende ting på kun tre uger. Der er ikke nogen tvivl om, at det var en god oplevelse. Det tog lang tid at komme dertil, men det var helt klart turen værd. Jeg synes ikke, at hovedstaden Kathmandu var noget særlig. Jeg blev også meget syg, efter at jeg havde været der i to dage. Men lige så snart man kommer uden for byen, er det hele meget bedre. Der er rigtig flot natur og mange flotte steder, så man sidder og gløder af vinduet i bussen hele tiden. Desværre er vejene ikke så gode, der er mange huller, og de er meget store. Så det er en meget hård og lang tur. Jeg advarer kraftigt mod at åbne vinduerne, når man holder ind på en tankstation. Den lugt var ikke god for min mave,

den kostede mig desværre min ellers gode morgenmad.

På den sidste del af turen til landsbyen tog vi en lokal bumlebus, hvor vi kunne sidde oppe på taget. Det var lige så godt som den safari, vi var på, da vi besøgte et resort, hvor vi overnattede tre gange. Den første dag tog vi en tur i en kano, der var bygget af en udhulet træstamme, for at se krokodiller. Derefter tog vi en gå-safari gennem junglen, hvor vi så frie næsehorn og andre dyr. Dagen efter tog vi på en elefant-safari, hvor vi kunne komme helt tæt på de vilde dyr, uden at de blev skræmt. Det var helt vildt, at dyrene ikke lagde mærke til os, bare fordi vi red på en elefant. Vi så et næsehorn med en unge. De plejer at være meget vilde og farlige, men vi kunne komme helt hen og kigge lige ned på dem. Vi kunne også se mange andre dyr. Den sidste tur, som var bil-safarier, var meget flot og spændende, men vi så desværre ingen dyr.

Da vi tog bumlebusen, hvor vi sad på taget, kørte vi gennem en skov, hvor der både var aber og hjorte. Det var helt klart den bedste bustur, jeg nogensinde har været på. Menneskene i landsbyerne var søde, og de var gode til at tage imod os. Så det var dejligt.

Min far var tit til møder, som jeg ikke gad tage med til, så jeg fik fornøjelsen af at være sammen med landsbyboerne, og jeg blev rigtig gode venner med nogle af børnene. Jeg prøvede også at tage i skole sammen med drengen Subash. Det var noget af en oplevelse. Skoledagen startede ved ti-tiden og sluttede ved fire-tiden. Man startede med at lave en fælles aktivitet, hvor eleverne skulle stå på rækker efter deres klassetrin. Og så skulle de synge. Jeg tror, det var deres nationalsang. Og så skulle de gå ind i deres klasselokaler, hvor de havde deres normale fag, ligesom i Danmark. Den store forskel var dog, at læreren snakkede engelsk og ikke

nepalesisk. Der var bare det problem, at ingen kunne forstå, hvad læreren sagde, fordi han talte engelsk, som om han aldrig havde lært det af nogen, der kunne snakke rigtigt engelsk, men kun havde læst det op fra en engelsk bog, med den nepalesiske måde at sige ordene på. Hvis børnene ikke havde lavet deres lektier, blev de slået, enten med en pind eller også med hånden. Det var ikke så rart at se. Turen hjem fra skole var meget hård og varm. Jeg ved ikke, hvor langt vi gik, men det tog en times tid i raskt tempo - og så i tredive eller fyrre graders varme.

Noget, der undrede mig, var, at når skolebørnene var hjemme, lavede de ikke andet end at lege med hinanden eller hygge. Jeg havde troet, at de hjalp deres store søskende og forældre med arbejdet, men det var helt modsat, de lavede aldrig noget. Når min far ikke var til møde, lavede vi alt muligt. Vi snakkede med manden, vi boede hos. En af dagene gik vi ud til

Så skal der pløjes. Mig, der pløjer med okser.

Fra i sommer, hvor jeg kørte og harvede i Danmark.

en rigtig flot sø, med vandfald og andre flotte ting. Den lå ikke mere end en times raskt gå-tempo fra, hvor vi boede. Vejen derhen var gennem junglen og forbi en landsby. Turen var meget flot, men da vi kom hjem, mente nogle af børnene, at vi ikke burde gå derhen alene, fordi der var vilde dyr i junglen. Tiden fløj afsted, mens vi var i landsbyen. De to og en halv

uge, vi var dernede, føltes kun som et par dage. Da vi skulle hjem fra landsbyen, tog vi en overnatning på et hotel i en større by. Hotellet var meget luksus, med swimmingpool og dejlige senge. Der var god mad, og deres juice var helt i top. Da vi kom hjem, havde jeg det som om, jeg havde været på arbejde i et par uger eller sådan noget. Jeg følte i hvert fald, at jeg

havde brug for en slap-af-ferie, men det var bare i gang med skolen med det samme. Det gjorde ikke noget.

Min erfaring er, at hvis man skal til Nepal og have børn med, skal de kunne tale og forstå engelsk, fordi alle børn og nogle af de voksne dernede snakker engelsk. Man skal også kunne være væk fra sine foræl-

dre. Det bliver kedeligt kun at rende rundt med far eller mor. Det er også rart at kunne gå ud i marken eller lege med de andre børn. Jeg tror, det vil være en dårlig oplevelse, hvis man er under 12-13 år. 🌀

Den flotteste sø, jeg har set - en times rask gang fra, hvor vi boede. Mig, der klatrer op til udspringstedet.

Busturen på taget af en bumlebus gennem skoven, med masser af vind i håret.

NEPALIMED DENMARK – EN PARTNER TIL DHULIKHEL HOSPITAL

Af Henning Nilausen, formand for NepaliMed Denmark

Dhulikhel ligger en god times kørsel fra Kathmandu østpå ad Araniko Highway, forbi Bhaktapur. Her ligger hovedkvarteret for den helt usædvanlige, private non-profit sundhedsorganisation Dhulikhel Hospital, som leverer sundhedsydelser og community work til en population på omkring 2,7 mio. mennesker. Siden juni 2012 har NepaliMed Denmark arbejdet for at skabe forbindelse mellem Dhulikhel Hospital og danske partnere.

Den 9. december 1996 er en lun, solrig vinterdag i Dhulikhel. Klokkeren 11.30 klipper Kong Birendra Shah snoren. Dhulikhel Hospital er åbnet. Forud er gået årelange forberedelser med fremskaffelse af finansielle midler, lokal opbakning og arealer. Foran ligger en stor opgave med at forbedre almindelige nepaleseres adgang til sund levevis og sygdomsbehandling.

Hvor hospitalet nu ligger, var der marker. Fra begyndelsen har lokalbefolkningen været engageret – der skabes arbejdspladser.

“This is a place where the poorest of the poor live, but it’s not a place to practice poor medicine. We want to deliver quality health care to those in need, no matter their financial situation.” I en nøddeskal udtrykker Dr. Ram Shrestha på denne måde, hvad Dhulikhel Hospital står for.

På bare 16 år er det centrale hospital vokset – udviklingen sker med forskellig hastighed over årene, men man står aldrig stille.

Siden 1996 er organisationen vokset og omfatter i dag, godt 16 år senere, det centrale hospital i Dhulikhel og 16 outreach centre. Som sundhedsorganisation leverer Dhulikhel Hospital ydelser på primært, sekundært og tertiært niveau. I tillæg hertil samarbejder

Dhulikhel Hospital med en lang række lokale projekter om at forbedre levevilkår og sund levevis i lokalbefolkningen.

Også i dag ledes Dhulikhel Hospital af Dr. Ram, der er født og opvokset i Dhulikhel, uddannet læge fra universitetet i Wien og efterfølgende kirurg ved hospitaler i Østrig. Efter 16 år i Østrig vendte Ram og hans familie tilbage til Dhulikhel i 1994 for at starte Dhulikhel Hospital.

Dhulikhel Hospital

Det sundhedsfaglige niveau på Dhulikhel Hospital er enestående i Nepal og tåler sammenligning med europæiske forhold. Alle, som henvender sig med et behandlingsbehov, bliver taget godt imod, undersøgt og modtager relevant behandling. Priserne for ophold og behandling er beskedne, ens for alle, og hvis man er uden midler, er der mulighed for at få gratis behandling via Dhulikhel Hospitals charity program.

Stemning fra børneafdelingen. Forældrene – og børnene – mødes i øjenhøjde og med respekt.

Patienten er med, når det vurderes, om bruddet er undervejs til en god heling.

Stort set alle i Dhulikhel Hospitals ledelse og faste stab er nepalesere, men der er samtidig et udbygget samarbejde med hospitaler og universiteter i USA, Asien, Israel og Europa.

Ved udgangen af 2013 udgjorde staben ved Dhulikhel Hospital mere end 800 ansatte og driftsomsætningen lå på knapt 40 mio. kr. Dhulikhel Hospitals løbende drift er fuld ud finansieret af patientbetalinger og overskud fra uddannelsesaktiviteter. Mens driften er økonomisk bæredygtig, er Dhulikhel Hospital fortsat afhængig af eksterne bevillinger og donationer til nye bygninger og anskaffelse af særligt kostbart udstyr.

Dhulikhel Hospitals samarbejde med befolkningen i lokalsamfundene er altid forankret hos lokale ressourcpersoner eller grupper, som eksempelvis mødregrupper, kooperativer, skoler og lokale råd og forsamlinger.

Generel forebyggelse i lokalsamfundet – ligesom i Danmark er det altid muligt at forbedre håndhygiejnen.

Der udføres operationer på outreach centrene. Et motto er: Vi bringer behandlingen ud, hvor folk bor.

Flere af outreach centrene er bygget af lokale folk med lokale materialer, så langt det har været muligt. De lokale aktiviteter omfatter ydelse af mikrolån og mikro-forsikringsordninger, bygning af børnehaver, restaurering af skoler, etablering af røgfri ovne, formidling af sundhedsviden via lokale nøglepersoner og grupper og i forbindelse hermed f.eks. træning i bedre dyrkningsmetoder.

...og efter operationen kommer patienten til hægterne uden for i solen

Dhulikhel Hospital opfatter sig som en integreret del af sundhedsvæsenet i Nepal og har dannet partnerskaber med en række offentlige og private sundhedsinstitutioner. Desuden er Dhulikhel Hospital et universitetshospital og er tæt integreret med Kathmandu University, hvor Dr. Ram siden januar 2013 har været rektor. Kathmandu University School of Medical Sciences er også beliggende i Dhulikhel og uddanner læger, sygeplejersker, fysioterapeuter m.m. og har affilerede colleges flere steder i Nepal.

En gruppe stolte nyuddannede sygeplejersker. Uddannelse af kvalificeret personale er et bidrag til hele Nepals sundhedssektor.

NepaliMed Denmark

12. juni 2012 blev NepaliMed Denmark stiftet. Forud var gået et forløb, hvor jeg første gang fik kendskab til Dhulikhel Hospital i november 2011. Årsagen var lidt tilfældig. Min gode ven, Sujeev Shakya, nævner i sin bog, "Unleashing Nepal"¹ Dhulikhel Hospital som en "outstanding organisation" og "an example to follow", og da jeg har arbejdet med sundhedssektoren i Danmark, tænkte jeg, at Dhulikhel Hospital måtte være et besøg værd. Den 14. november 2011 besøgte jeg Dhulikhel Hospital for første gang. Jeg havde sat en time af i kalenderen, men besøget endte med at vare otte timer.

Op besøget bød ikke på skuffelser. Jeg var imponeret over, hvad jeg så, og hvad jeg i mine samtaler med Dr. Ram fik indblik i. En moderne sundhedsorganisation, der på mange felter lever op til internationale standarder. En unik praksis med at integrere community work og generel borgerrettet forebyggelse med decideret sygdomsbehandling og opfølgende indsats, som f.eks. genoptræning.

Ram og jeg fortsatte vores samtaler, og efter et besøg mere i marts 2012, hvor jeg også besøgte to outreach centre, blev vi enige om, at der kunne startes en dansk forening, NepaliMed Denmark. Navnet NepaliMed svarer til foreninger i andre europæiske lande, bl.a. i Holland, Luxemborg og Østrig – men alle foreninger arbejder direkte sammen med Dhulikhel Hospital og er indbyrdes fuldstændigt uafhængige.

Dr. Ram Shrestha deltog i den stiftende generalforsamling - og ses her forrest i billedet.

NepaliMed Denmark har til formål at etablere partnerskaber mellem Dhulikhel Hospital og danske partnere og skaffe midler til konkrete formål på Dhulikhel Hospital.

Perspektivet er at bistå Dhulikhel Hospital i indsatsen for at øge kvalitet og effektivitet i arbejdet samt at øge Dhulikhel Hospitals finansielle uafhængighed af eksterne bevillinger og donationer.

Alle aktiviteter foregår på grundlag af klare aftaler med Dhulikhel Hospital og har derfor altid udgangspunkt i et konkret behov. På nuværende tidspunkt er der etableret partnerskaber og samarbejde om bl.a. it og digitalisering, mor/barn-sundhed, etablering af en jordemoderuddannelse, ledelsesudvikling, bæredygtighedsstrategi og donation af uniformer.

En delegation fra Juliane Marie Centret på Rigshospitalet og Jordemoderforeningen var på besøg i oktober 2013.

Efter endt behandling – taskerne er pakkede, og det går atter hjemad.

¹Sujeev Shakyas bog, Unleashing Nepal, er netop kommet i 2. redigerede udgave. Se nærmere her: <http://www.unleashingnepal.com/>. Bogen fås hos Amazon eller Saxo. Om Sujeev Shakya: se nærmere her: <http://www.sujeevshakya.com/index.php>

Et partnerskab om IT er etableret mellem Sund & Bælt og Dhulikhel Hospital. Her kommer en aftale i stand mellem direktør Leo Larsen og dr. Ram Shrestha. På billedet ses også Michael Henningsen, S&B, der er ansvarlig for samarbejdet med DH, samt Henning Nilausen fra NepaliMed Denmark.

I øjeblikket samarbejder vi med Dhulikhel Hospital om at ansøge CISU (Civilsamfund i Udvikling) om midler til et projekt, hvor lokal organisering af landbrugsejere og formidling af sundhedsviden om arbejdsmiljø og ernæring integreres med forbedrede dyrkningsmetoder.

Dhulikhel Hospitals danske partnere kan typisk være hospitaler, universiteter, organisationer og virksomheder.

Det kan også være en mindre danske NGO, der er på udkig efter en solid 'implementing partner' til projekter i landsbyområder, til skoler, health camps eller lignende. Dhulikhel Hospitals Department for Community Programmes har kapacitet til samarbejde om sådanne projekter. NepaliMed Denmark formidler gerne kontakt mellem interesserede danske foreninger, enkeltpersoner eller virksomheder og Dhulikhel Hospital.

NepaliMed Denmark er en ung forening. Vi har som mål at komme op på et medlemstal på mere end 350 inden oktober 2014, så foreningen kan blive godkendt efter SKATs regler. Og vi byder naturligvis gerne nye medlemmer velkommen. Mere information findes på www.nepalimed.dk - og vi kan følges på vores Facebookprofil <https://www.facebook.com/nepalimed.dk>

JORDBÆR I NEPAL

Jordbær er en ny afgrøde i Nepal, men den er på vej frem. Udviklingen støttes af MEDEP, Micro-Enterprise Development Programme, der er et program, der arbejder på at reducere fattigdom. Arbejdet foregår i 6-7 distrikter, Nuwakot, Rasuwa, Sindhuli, Dolakha, Myagdi, Parbat og Pyuthan. Man ser frem til en stor eksport til Indien, hvor afsætningsmulighederne er store og voksende. Dette er ikke bare godt for bønderne, men også nationaløkonomisk set, for Nepal har et stort handelsunderskud i forhold til Indien.

KUMARIPENSION

Kathmandu Metropolitan City, byrådet i Kathmandu, har besluttet at tildele en lille pension til alle tidligere Kumari'er. Pensionen bliver givet i en periode på 10 år fra deres tilbagetræden som Kumari'er. For tiden er der, så vidt man ved, 10 ex-Kumari'er. Byrådet forventer, at Kumari'erne i løbet af de 10 år kan finde et arbejde og blive i stand til at forsørge sig selv. Pensionen kommer til at udgøre 10.000 rupees om måneden.

KATHMANDU LUFTHAVN

Lufthavnen i Kathmandu – Tribhuvan International Airport – er under udbygning. Arbejdet omfatter en toetages bygning med parkeringsfaciliteter i kælderens med plads til 500 personbiler. Bygning og parkering skal betjene ankomende passagerer. Hidtil har der kun været 200 parkeringspladser til både ankomst og afrejse. Herudover bliver der godt 5.000 m² til kontorer. Udbygningen planlægges færdig i januar 2015.

FREDSBEVARENDE STYRKER FRA NEPAL PASSERER EN MILEPÆL

Med udstationeringen af 887 nepalesiske soldater i Sydsudan løber antallet af nepalesere i FN's blå hjelme op over 100.000 hen over de seneste 56 år. Nepal blev medlem af FN i 1955 og bidrog første gang til en fredsbevarende aktion i juli 1958 i Libanon med fem observatører. I alt er det blevet til deltagelse i 11 fredsbevarende aktioner. I alt 59 nepalesere er i årenes løb blev dræbt under disse aktioner.

BOUDDHANATH BLIVER RESTAURERET

Det har vist sig, at dele af kæmpestuppen – ikke mindst muren omkring med bedemøller – er angrebet af tidens tand. Så i stedet for blot at give en omgang med den store hvidtekost og safranvandmaling, er en omfattende restaurering blevet sat i gang. Der er også overvejelser om at promovere de fire klostre, der ligger i området, mere over for turisterne. Der er yderligere planer om at indrette et parkområde ved en nærliggende sø. Her vil turisterne kunne hvile sig, siges det.

SAMMENSLUTNING AF PARTIER

I Nepal er opsplitning af partierne en vanlig foreteelse. Uenighed medfører ofte, at en gruppe bryder ud og danner deres eget parti. Men det kan også gå den modsatte vej: de 3 Terai-baserede partier, Tarai Madhes Democratic Party (TMDDP), Madhesi People's Rights Forum-Nepal (MPRF-N) og Sadbhavana Party har besluttet at slutte sig sammen. Efter sammenslutningen vil det nye parti råde over 27 mandater i den forfatningsgivende forsamling, CA, og dermed blive det fjerdestørste parti i CA efter NC, CPN-UML og Maoisterne. Hvornår sammenlægningsprocessen er afsluttet, er endnu for tidligt at sige.

FILMPREMIERE 28. SEPTEMBER 2015

En film med titlen Everest har planlagt premiere næste efterår. Filmen er baseret på Jon Krakauers bog om tragedien på Mt. Everest den 10. maj 1996. Jake Gyllenhaal har rollen som Scott Fischer, mens Jason Clarke spiller Rob Hall og Michael Kelly spiller Jon Krakauer. Baltasar Kormakur instruerer. Optagelserne begyndte i november 2013 og foregik i januar i år i Nepal. Filmholdet har både været i Kathmandu, Lukla, Namche Bazar og Everest Base Camp.

Danske Sofia Burchardi (f. 1981), der som barn boede ti år i Nepal, og bulgarske Plamen Bontchev (f. 1980) har gået på kunstakademiet i Frankfurt sammen og har skabt fælles værker siden 2007. I maj 2014 præsenterede de projektet 'Psychedelic Chips' på udstillingsstedet TOVES på Amager. Udstillingen, der var sammensat af collager, installation og objekter, gik tæt på Nepals unge generation af cyberpunks. Nepal Vision har talt med Sofia Burchardi om udstillingen. Dette er tredje del af vores artikelserie om den inspiration, en række nulevende danske kunstnere har hentet i landet for foden af Himalaya.

Af Julie Damgaard

NEPALS CYBERPUNKS

Marc Shrestha – En cyberpunk fra Kathmandu
Inkjet print. Foto: TOVES

Sofia, hvad er udgangspunktet for jeres samarbejde?

Hovedtemaerne i vores arbejde har været de hverdagsmedier, som omgiver os i samfundet, og hvordan disse medier forandrer os psykologisk og følelsesmæssigt, men også praktisk. Hovedsageligt fortalt igennem fotografi, men temaerne har også udspillet sig i installationer, både med lyd, skulptur og film.

Hvad ligger der i udstillingens titel 'Psychedelic Chips'?

Der løber to 'hovedlinjer' igennem udstillingen. Den ene 'linje' er en fotografisk dokumentation af de græsrodsbevægelser og aktivister, som i deres virke bevæger sig udenom Nepals statslige strukturer – herunder det alternative, sociale foretagende Nepal Wireless. Nepal Wireless ledes af læreren Mahabir Pun, der oprindeligt kommer fra en landsby i Annapurna, og som nu, efter en række år i udlandet, arbejder på at etablere internetforbindelse i fjerntliggende egne af Nepal.

Den anden 'linje' er den historie, der fandt sted i Californien i 1960'erne: den modkultur, der opstod med hippierne, hovedsageligt dem, der var interesseret i teknologi og self-sustainability – altså det at kunne stå på egne ben uden for 'griddet'. En tidlig Do It Yourself-kultur med fokus på, hvordan man kunne producere sine egne batterier, bygge sit eget hus, føde derhjemme etc. Denne gruppe hippier stod bag kataloget 'Whole Earth Catalog'.

I sin translokationstale på Stanford University i 2005 sammenlignede medstifter af Apple Inc., Steve Jobs, 'The Whole Earth Catalog' med internetsøgemaskinen Google. Han sagde: "When I was young, there was an amazing publication called The Whole Earth Catalog, which was one of the bibles of my generation.... It was sort of like Google in paperback form, 35 years before Google came along. It was idealistic and overflowing with neat tools and great notions", red.

For yderligere info om Whole Earth Catalog, se: http://en.wikipedia.org/wiki/Whole_Earth_Catalog

På udstillingen har vi sammenkoblet udklip fra 'Whole Earth Catalog' med de fotografier, vi har taget i Nepal over de sidste to år. Vi ser en forbindelse mellem det, der foregik i 60'ernes USA og det, der i de sidste 10-15 år er foregået i Nepal – den gør-det-selv-praksis, nepaleserne benytter med meget få ressourcer.

I ordet 'Psychedelic' ligger en reference til 60'ernes psychedelics – både de lyd- og lysmæssige, men også stofferne. LSD var jo på sin vis en slags teknologisk udvikling, der handlede om at udvide og intensivere alt. Det hele skulle gå stærkere. Man skulle oplyses så hurtigt som muligt.

Kopi af den første Nangi-computer i Himalaya-regionen, Nepal 2001. Computeren befinder sig i en træboks, der er påskrevet et citat af den indisk-amerikanske læge og New Age-guru Deepak Chopra.

Foto: TOVES

'Chips' er ganske enkelt en reference til de mikrochips, der findes i computere.

Læs mere om Mahabir Pun her: http://en.wikipedia.org/wiki/Mahabir_Pun
- og om Nepal Wireless Networking Society på <http://www.nepalwireless.net/> samt http://en.wikipedia.org/wiki/Nepal_Wireless_Networking_Project

De personer, der udgør kernen i 'Nepal Wireless', betegner I som nutidens cyberpunks. Hvad karakteriserer dem som individer?

De er ret unge og arbejder alle på frivillig basis. De har en drøm om at blive ingeniører og bruger tiden i Nepal Wireless-gruppen til at lære ved at prøve sig frem. I vores billedserie optræder flere af dem med motorcykelhjelm. De vil gerne skjule deres identitet, fordi de laver nogle ting online, der ikke er helt lovlige i statens øjne.

Andre cyberpunks går mindre op i anonymitet, men vi har valgt at skildre dem så ens som muligt. Det er vores kunstneriske greb at få dem til at se lidt futuristiske ud – som om man kan rejse ud i rummet iført hverdagsting som motorcykelhjelm eller støvmaske.

Projektet har været et par år undervejs – så I har rejst frem og tilbage?

Ja, første gang var i en periode på tre måneder, hvor vi med støtte fra Kunststyrelsen afholdt en måneds workshop med de kunststuderende ved KU Art+Design Center i Kathmandu samt en udstilling på Siddhartha Art Gallery. Udstillingen handlede om de unges forhold til internettet som medie, og hvordan det ændrer deres liv, kultur og identitet.

En Tumblr om hele workshop-forløbet og udstillingen The Digital Tribe findes her: <http://thedigitaltribe.wordpress.com/>

Efter det tog vi på en 'internet pilgrimage' gennem bjergene for at lede efter de forskellige internetstationer og de folk, der stod bag. Efter den tur havde vi samlet ret mange billeder, men kunne se, at vi manglede den historie, der lå i Kathmandu, så vi tog tilbage året efter og var der en måned. Her kom vi rigtig i kontakt med undergrundsscenen.

Udstillingen består ud over collagerne af en række andre elementer, bl.a. en hjemmebygget computer og et robotmenneske. Kan du beskrive disse elementer nærmere?

Den hjemmelavede computer er en kopi af den første computer, som blev bygget og fragtet op til Mahabirs landsby, Nangi (beliggende i Myagdi-distriktet i det vestlige Nepal, red.). Det er sådan set bare en træboks med de vigtigste elementer, der skal til for at få en computer til at køre.

De elementer, han skulle samle sammen dengang i 2001 eller '02, var illegalt smuglet ind i Kathmandu, for på det tidspunkt var der borgerkrig, og maoisterne var imod den slags foretagender. De havde nedlagt forbud mod al import til Kathmandu. Vi har lavet en kopi af den for at referere til Mahabirs historie, men sjovt nok var den første Apple-computer i Californien - tilbage i '68 eller '70 - også

Klipklapper fra Kathmandu, Nepal. Google.
Foto: TOVES

lavet i en trækasse. Vi synes, det er sjovt at vise den gentagelse af historien i forhold til computer og internet.

Computer-kopien er forbundet med en skærm, som panorerer hen over en mikroprocessor. Det minder om et psykedelisk kort over en metropolis.

Vi har inviteret Henrik Schärfe til at bidrage til udstillingen. Han er professor ved Institut for Kommunikation på Aalborg Universitet med speciale i Human Robot Interaction og humanoide (menneskelignende, red.) robotter og er derudover Centerleder ved Center for Computermedieret Erkendelse. Han udstiller sin 'kopi', som går under navnet Geminoid-DK. Det er en robot, der på overbevisende måde ligner et rigtigt levende menneske.

For flere oplysninger om Geminoid-DK se <http://c.aau.dk/geminoid/>

Videnskabeligt er vi nu så langt fremme, at vi er begyndt at have kopier af mennesker, som folk i nogle splitsekunder tror er virkelige. Vi havde lyst til at understrege kontrasten mellem billederne fra Nepal og det sted, vi teknologisk befinder os i Vesten. Geminoid-DK sidder faktisk og kigger på skærmen med mikrochip-landskabet – han mediterer så at sige over sin egen bevidsthed.

Udstillingen omfatter også en række plastik-klipklapper fra Nepal, hvori der står skrevet 'Twitter', 'Google', 'Facebook' og 'YouTube', måske som en henvisning til de identiteter, man i dag 'iklæder' sig på de sociale medier...

Ja. Det er svært at forestille sig nogen i Danmark gå rundt i Facebook-klipklapper, men i Nepal finder du disse varer på de billige gade-markeder, hvor de fleste ting er „made in China“. Her finder du også sjove kopier af Nike og Adidas - eller Adibas, som de kaldes.

At se fodtøj med et afslidt Facebook-logo er nærmest utænkeligt, for man oplever jo hovedsageligt Facebook i en klar, eksplicit version

på skærmen. Vi synes, klipklapperne kommer til at repræsentere en slags brugt fremtid.

I Nepal tager man i øvrigt – hvis man er høflig – skoene af, når man går ind i et hus. De har det meget med, at det, man berører med fødderne, er dis-respektfuldt. Det synes jeg, er interessant i forhold til, at de her går og træder de virksomheders logoer ned, som styrer og ejer størstedelen af vores online-liv.

Er der én historie fra Nepal, fra jeres research-arbejde, der har gjort særligt indtryk på jer?

Der er rigtig mange historier, men det, der slår mig lige nu, er historien om Pritha Pun. Han fortalte, hvordan han af Mahabir bliver sendt ud på flere dage lange rejser til afsidesliggende locations, medbringende en masse generatorer og computere, som han skal slæbe på. Først undervejs får han, via sin mobiltelefon, information om endestationen. Han oplever ofte at blive stoppet af politiet, der spørger til udstyret, hvor han skal hen, og hvorfor han er alene. Han kan ikke svare på nogle af de spørgsmål, men er tvunget til at komme med en forklaring.

Det er fascinerende at høre om, hvordan denne her fyr på 21 har begivet sig ud i en eller anden jungle med en masse udstyr, der senere skal samles – og som trods arbejdsbetingelserne har en total trofasthed i forhold til Nepal Wireless-projektet. Det er første gang, jeg i Nepal oplever, at man går udenom den normale struktur, de normale hierarkier, for at gøre noget særligt for samfundet. Det er godt at se en stærk selvtilid udvikle sig hos de unge nepalesere.

Hvordan er lokalbefolkningens respons så på det udstyr, de får forærende, og det globale netværk de bliver en del af?

Nu startede Mahabir selv i den landsby i Annapurna, hvor han er vokset op. Han er ikke troppet op som en moderne kolonist eller NGO og har sagt: "Det her, synes jeg, er en god idé." Han startede projektet på den skole, hvor han selv har været lærer, både for at hæve undervisningsniveauet, og for at landsbyboerne kunne tale med en læge, via 'tele-medicine'. Og så for at skabe forbedringer indenfor områdets mange landbrug, der pludselig fik mulighed for at

Dr. Sarujs Dheta – leder af Tele-medicinsk Center ved Kathmandu Model Hospital

Når man befinder sig i et samfund, hvor forholdet mellem doktor og patienter er 1:6000, bliver ordentlig lægehjælp en umulig opgave. Tele-medicin er et lille skridt på vejen mod en mere nøjagtig og tidsbesparende behandling. Teknologien tillader diagnostik via live video-feed og gavner patienter i fjerntliggende landområder.

Inkjet print. Foto: TOVES

Monokystal-top af silicium.

Rest fra produktionen af de tynde, runde silicium-skiver, der er en del af mikroprocessor-produktionen. Mål 17x17 cm.

Objektet har næsten form som en buddhistisk stupa.

Foto: Julie Damgaard

Pritha Pun.

Pritha Pun er frivillig med ansvar for at monitorere og vedligeholde det netværk, der strækker sig over det enorme, svært tilgængelige Annapurna Conservation Area. For at nå nogle stationer går han i op til 6 dage. Pritha planlægger at uddanne sig til netværksingeniør en dag. Inkjet print. Foto: TOVES

køre på e-business – altså supplere deres indtægt via internet-salg. Interessen voksede også i forhold til turisme, der jo er Nepals største indkomstkilde. Lokalbefolkningen havde et ønske om, at der skulle komme flere turister, så de kunne få del i denne indkomst, og på netop dette område har de fået forbedret en lang række ting. Via nettets direkte kommunikationsform har Maharbir fået trukket en række mellemlid ud af 'turistkæden', hvilket betyder, at de penge, besøgende lægger for en trekking-tur, nu går direkte til landsbyen – til de mennesker, der huser eller guider turisterne – i stedet for til et agentur.

Men Nepal Wireless oplever også modstand. På et tidspunkt stod vi på en bjergtop, hvor en antenne ikke fungerede, og så kom der en ældre, traditionelt klædt kvinde gående forbi med en masse geder. Hun begyndte at råbe op om den der antenne, som hun mente havde bragt alt muligt ondt med sig; og nu kom der en masse fremmede mennesker op på hendes bjerg. Hun kom med et anti-teknologi-perspektiv. Det hører også til...

Det er hovedsageligt de yngre generationer, der er sultne efter de digitale medier. De unge har ikke den samme nostalgi i forhold til traditionelle praksisser, som mange ældre og nogle turister har, selvom jeg tror, at en stor del af dem godt kan se værdien i landets spontane gæstfrihed og den respekt, man udviser, ikke bare religiøst og etnisk, men også overfor familien. Elementer, man kan savne i store dele af den vestlige verden.

De unge i Kathmandu har i det hele taget en optimisme i forhold til at finde på alternativer. De synes, den måde landet fungerer på og hele kastesystemet og skolestrukturen er alt for gammeldags.

Desværre bliver de fleste studerende opfordret til at tage til udlandet, og dermed mister landet med hver generation ikke bare nye ideer, men også styrken til at udvikle sig.

Hvad ønsker I, at besøgende tager med sig fra udstillingen?

Det samme spørgsmål, som vi selv stiller os i hverdagen – hvor meget skal vi tage imod med åbne arme, og hvor meget skal vi være kritiske overfor? Spørgsmålet møder vi både i Vesten og i Nepal. Bringer teknologien os tættere sammen eller kommer der faktisk større distance imellem os? Er vi mere alene, end vi egentlig er sammen?

Da jeg var i bjergene, gav det helt vildt meget mening, at de havde internet, fordi de brugte det på en meget værdifuld måde i forhold til sygdomme og undervisning samt en lille smule indkomst. Hvorimod vi i Europa kan spørge os selv om, hvilke værdier de digitale teknologier bringer ind i vores hverdag? De fleste af os bruger de sociale medier mere end den direkte, menneskelige kontakt, og nogle gange foretrækker vi at kommunikere via sms. Er vi ved at blive fremmedgjorte overfor hinanden?

Jeg synes, det er vigtigt, at man tænker over, hvad der foregår; hvilket ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at man skal takke nej til udviklingen, for der er mange gode og nyttige ting ved de digitale teknologier. Der findes adskillige gode eksempler på, hvordan man kan være en aktiv, kritisk bruger, fremfor en passiv.

Det bliver spændende at se, hvad der kommer til at ske de næste ti år med hele internetbølgen og al den information, nepaleserne har fået adgang til.

NEPALS FØRSTE ANDELSDYREKLINIK

1. november 2013 åbnede Nepals første andelsdyreklunik. Den er kommet i stand for danske bistandsmidler. Håbet er, at den kan danne skole for lignende projekter.

Af Anne Klindt

”Andelstanken har åbnet mange øjne og døre for nye muligheder i de landsbyer, som bliver serviceret af klinikken,” fortæller Christian Kolthoff, her til venstre i billedet

”Vores dyreklunik” står der på det blå skilt med hvide, nepalesiske bogstaver. Et par beboere løfter skiltet op og kigger vurderende på det. Vi er i landsbyen Indrabasti, 10 timers bustur sydvest for Kathmandu. Formanden for Nepals første andelsdyreklunik har denne formiddag i oktober 2013 inviteret til stormøde. Han går straks i gang med at præsentere et lille erhvervsprogram. Dyreklunikken, som er kommet i stand for midler fra Jysk landsbyudvikling i Nepal, skal åbne om et par dage. Men det er ikke udelukkende bistandsmidler, der skal finansiere klinikken. For den danske andelstank er rykket til dyrlægeverdenen i Nepal: Indbyggerne køber et medlemskab, som skal finansiere driften og sikre dem medbestemmelse.

Basalt set består klinikken af et grønt metalskab fyldt med medicin, dyrlægeudstyr fra Dan-

mark og et bord, omkranset af stole. Det er den nyuddannede dyrlæge Yubaraj Gayak, som tager imod syge dyr på stedet. Han kommer fra en fattig familie i landsbyen, og for to år siden så hans fremtid og udsigt til arbejde ikke videre lys ud. Men han fik betalt en dyrlægeuddannelse af Jysk landsbyudvikling i Nepal og har dermed fået, hvad man må kalde en stor chance i livet.

Tovholder for projektet er danske Christian Kolthoff, som er uddannet dyrlæge og selvstændig forretningsudvikler inden for blandt andet dyrlægebranchen. Christian har stået for at aktivere landsbyboerne, at skaffe udstyr og lokale, formidle et lån og ikke mindst at bistå med at udvikle en forretningsmodel og rådgive om driften. Han glæder sig over, at dyreklunikken har skabt grobund for udvikling af landbruget i området.

Nepalesisk tankegang bliver udfordret

Christian Kolthoff har efter sine to ophold i Nepal erfaret, at selv om forholdene er meget anderledes end i Danmark, så er behovet for virksomhedsrådgivning langt hen ad vejen det samme:

”Jeg er overrasket over, hvor mange lighedspunkter, der er, når det drejer sig om udvikling af en forretning. Min rådgivning har i høj grad handlet om at tydeliggøre, hvor vigtigt det er at forstå sin egen forretningsmodel og tilpasse den til det omkringliggende marked for at kunne drive den effektivt og godt. Fuldstændig ligesom i Danmark,” siger han og tilføjer, at det har været vigtigt for ham at finde den rette balancegang mellem at arbejde inden for de givne rammer og samtidig udfordre den eksisterende tankegang: ”Mit arbejde med at gennemgå, hvordan udgifter og

indtægter hænger sammen og værdien af at arbejde ud fra et budget har givet en helt ny forståelse og arbejdsangang for klinikkenes styregruppe. Og andelstanken har åbnet mange øjne og døre for nye muligheder i de landsbyer, som bliver serviceret af klinikken.”

Christian Kolthoff erkender, at det har været en svær proces at nå så langt:

”Det er udfordrende at arbejde med mennesker, som hverken kan regne, skrive eller læse. Og en ofte manglende forretningsforståelse gør det ikke lettere. Landsbyboerne mister hvert år dyr for mange tusinde kroner på grund af sygdom, men det er stadig vanskeligt at skabe forståelse for, at der er god økonomi i at forebygge sygdomme og opbygge et behandlingsberedskab. Det har krævet mange tegninger og fortællinger samt hårdt arbejde for tolken,” siger han og fortæller,

at hans 'powerpoint-præsentationer' i Nepal typisk har form af sten på række for at illustrere resistensproblematikken, kornbunker i forskellige størrelser for at tydeliggøre forskellige pengebeløb eller paptallerkener i sandet for at vise en organisation.

Basis for landbrugseksport

Med en dyrlæge i nærheden kan landsbybeboerne nu med større sikkerhed skabe et mere intensivt landbrug med blandt andet semiindustrialiserede hønsfarme, et mejeri og salg af gedekød. Indbyggerne har tidligere haft dårlige erfaringer med at investere i dyrehold til landbrugsproduktion, fordi der er opstået sygdomme i besætningerne, med tab af både besætning og lånte penge til følge. Bøfler, kvæg, geder og i mindre målestok svin er de dyr, som

primært findes i landsbyerne, og som nu kan blive behandlet af den lokale dyrlæge. Målet er at opbygge en landbrugsproduktion, så landsbyerne kan eksportere til de større byer i nærheden. I dag producerer de kun til selvforsyning og har svært ved at leve af dette. De unge flytter fra landsbyerne, fordi de har svært ved at forsørge sig selv og en kommende familie, og det er den udvikling, som Jysk landsbyudvikling i Nepal gerne vil vende.

"Den nepalesiske tankegang er i høj grad at vente på, at tingene sker. Med den kultur kan det være svært at se mulighederne i selv at gøre en indsats, og vi vil med udviklingsprojekterne gerne vise, at det kan betale sig," siger Christian Kolthoff og understreger, at dyreklinikken blot er ét ud af flere projekter i området.

Model for lignende projekter

Christian Kolthoff ser store muligheder i at kopiere dyreklinikken og andelstanken til andre landsbyområder.

"Dyreklinikken er rimelig simpelt sat op, og behovet for lignende projekter er stort. Så det er yderst interessant at gentage succesen andre steder. Vi har forpligtet dyrlægen til at videregive sin viden til andre interesserede, lavet vedtægter og hjulpet med at opstille en forretningsmodel, der sikrer en god drift. Så med små sponsorer af udstyr og begrænsede midler til et lille lån, vil det være rimelig nemt at åbne klinikker andre steder," vurderer han.

Brug for dansk fagbistand

Selv om klinikken nu er i drift, er projektet langt fra afsluttet. Det næste skridt bliver at investere

i en motorcykel, så dyrlægen kan komme omkring i de syv landsbyer, som han skal dække. Desuden ønsker Jysk landsbyudvikling i Nepal at højne fagligheden:

"Den uddannelse, som dyrlægen har fået, er temmelig basal og lader meget tilbage at ønske rent fagligt. Derfor søger vi nu en dansk dyrlæge, som kunne tænke sig at tage til Nepal i nogle uger og rådgive på det dyrlægefaglige område. Jeg kan kun sige, at der venter vedkommende spændende og uforglemmelige oplevelser," lyder det fra Christian Kolthoff, som tilføjer, at der også kan være spændende opgaver for dyrlægestuderende eller andre, der ønsker at være med til mindre delprojekter.

Se mere på næste side.

Dyrlæge Yubaraj Gayak undersøger en afføringsprøve for indvoldsorm. Det fine mikroskop fra Gundlach beundres af alle, og kunderne får lov at kigge med, når dyrlægen har spottet synderen på objektglasset.

Dyrlæge Christian Kolthoff brugte kornbunker i forskellige størrelser til at illustrere indtægter og udgifter

Jysk landsbyudvikling i Nepal er en dansk almennyttig forening, der har til formål at støtte udvalgte nepalesiske landsbyer i deres bestræbelser på at løfte sig selv op over fattigdomsgrænsen. Jysk landsbyudvikling i Nepal har siden 2009 lavet udviklingsarbejde i Madi, der ligger helt mod syd i Chitwan District.

Hjemmeside: www.kantipur.dk • E-mail: info@kantipur.dk

OM PROJEKTET

- 1. november 2013 åbnede Nepals første andelsdyreklinik med bistand fra Jysk landsbyudvikling i Nepal. Allerede i marts 2014 er den månedlige omsætning steget med 55 %.
- Dyreklinikken ligger i Ayodhyapuri VDC i Madi, Chitwan District, og betjener syv landsbyer med sammenlagt omkring 3500 indbyggere. Konsultationen har åbent seks dage om ugen fra kl. 10-16, og kunderne får en superfin service af den unge dyrlæge.
- Landsbyboerne tegner medlemskab for 1 kr. om året. Det giver dem 'medlemsfordele' og mulighed for at påvirke klinikens styregruppe. Efter fire måneder har andelsdyreklinikken 300 medlemmer.
- Dyrlægen kommer fra en fattig familie, er uddannet for danske bistandspenge og ansat på provision af den lokale forening for landsbyernes udvikling.
- Beslutninger om og kontrol med driften håndteres af en styregruppe, bestående af landsbyboere.
- Klinikken er startet op med et lån fra Jysk landsbyudvikling i Nepal på 3500 kr.
- Læs mere på www.praqtice.dk og på www.kantipur.dk.

Bag gavlen af dette hus befinder sig Nepals første andelsdyreklinik

Formand for styregruppen Aidt Singh Tamang hverver de første medlemmer til andelsdyreklinikken

get a taste of exciting and exotic Nepali and Indian food

 *Namaste Nepal
Restaurant and Cafe*

Fredensgade 11 A, 2200 København N
www.namastenepal.dk Tlf: 35 39 01 40

नमस्ते नेपाल

Øvre Dolpo

"These villagers dwell in one of the most glorious places on earth without being remotely aware of it."

Sammen med Great Karakorum Travers og Lunana Trek i Bhutan er Dolpo blandt Himalayas tre største trekkingture - og vi tør godt love, at dette er det nærmeste vi kommer "verdens ende". Ja vi tør faktisk godt kalde det for Nepals største Trek. Dolpo ligger afsondret i det nordvestligste Nepal og så absolut en af de allersidste bastioner af ægte uforfalsket tibetansk kultur. Her lever nomadefolk med deres flokke af yakokser midt i de gigantiske bjerglandskaber.

Afrejse 7/10, kun 4 pladser ledig!

Kiplings Nepal - Rundrejse

Kiplings store kulturejse i Nepal med Kathmandu og Kathmandu-dalen, den gamle kongeby Nuwakot og skolebesøg, samt Bandipur, Pokhara og Chitwan National Park. Bag facederne - et brag af en kulturejse. Med dansk rejseleder.

Fakta:
Varighed: 12 dage
Afgang: 09. oktober 2014
Grad: Kultur rundrejse
Pris fra: 15.980,-

Manaslu Rundt - Ekstra afgange

Rundt om Manaslu som tehus trek fra efteråret 2014. Velkommen gennem floddale og skønne landsbyer til Yakoksens land med klostre og spændende landsbyer samt Larkya La Passet. Samlet set en af Nepals flotteste og mest varierede trekkingture.

Fakta:
Varighed: 21 dage
Afgang: 16/10 (udsolgt), 22/10, 5/11 (3 pladser), 4/11
Grad: Trekking C+
Pris fra: 18.980,-

Langtang dalen - Stor alsidighed

Gennem den skjulte Langtang-dal til det høje Himalaya på grænsen til Tibet. Tæt på Nepals bedste tehusrekking med frodige skove, brusende floder, landsbyer med yakokser og det høje Himalaya. Med Jens Christian Iversen.

Fakta:
Varighed: 14 dage
Afgang: 7/11
Grad: Trekking, C-
Pris fra: 14.980,-

kiplingtravel.dk - Tlf. 4716 1220

ACT DEMOCRATIC ...

... BE THE SOLUTION!

Af Josephine Honore

Glade deltagere efter et godt og vellykket seminar i Kathmandu.

Med afsæt i ovenstående ord har Radikal Ungdom i samarbejde med den nepalesiske NGO Youth Initiative netop afsluttet det DUF-støttede demokratiudviklingsprojekt Academy of Champions. 200 unge nepalesere er blevet uddannet i demokrati, samarbejde og dialog, og kompetencerne er videreført i 50 miniprojekter. Men hvordan arbejder man som ung på et udviklingsprojekt? Og hvad kan man egentlig udrette?

Af sted til Nepal

I november 2012 satte vi os ombord på et fly til Nepal. Foran os ventede utallige oplevelser, mange erfaringer og en tilbagevendende til det spirende kærlighedsforhold, som startede allerede i 2010. For os som så mange andre havde det været kærlighed ved første hektiske blik, da vi første gang satte fødderne på nepalesisk grund og startede et partnerskabsprojekt med Youth Initiative. Vi var unge, grønne og uprøvede, så det var med sommerfugle i maven, at vi endnu engang landede i Kathmandu. Bag os lå mange måneder med ansøgningsprocedure, planlægning og Skype-møder med vores partnerorganisation, og nu stod vi endnu engang i Nepal med en stor portion udviklingsbistand i bagagen og et

demokratiprojekt, der var klar, parat til start.

Projektet er som nævnt en del af et partnerskab med den nepalesiske NGO Youth Initiative, der under sloganet "Inform, Empower, Involve" arbejder for at involvere unge i civilsamfundet og styrke studentorganisationer og ungdomspartier for at forbedre demokrati og menneskerettigheder i Nepal. Det overordnede mål, der også reflekteres i projektet, er at få unge nepalesere til at udvikle deres potentiale og skabe positiv forandring i deres lokalsamfund. Projektet tager derfor udgangspunkt i det kontrastfyldte nepalesiske samfund og den manglende politiske konsensuskultur, der afholder mange nepalesiske unge fra at deltage aktivt i det

nepalesiske samfund. Vi ønskede at modsætte os synspunkter som "Politics is a dirty game" og "We cannot talk together" og i stedet inspirere til samarbejde og en bedre forståelse for sund, demokratisk kultur. Et andet mål var at skabe dialog og samarbejde mellem unge fra forskellige dele af det nepalesiske samfund.

Miniprojekter med store ambitioner

Vi udvalgte derfor 200 unge nepalesere med forskellig social og politisk baggrund, der gennem 10 seminarer blev uddannet i forskellige discipliner inden for demokrati, dialog og samarbejde. Dette har mundet ud i 50 spændende og meget forskellige miniprojekter, hvor projektets deltagere i grupper á fem har brugt deres nye

kompetencer og erfaringer til lokalt at facilitere deres egne projekter og sætte fokus på de politiske og demokratiske problemstillinger, som optager dem. Grupperne er dannet frivilligt på baggrund af erfaringerne fra seminaret, og ganske som vi havde håbet, består de af unge med forskelligartede politiske, kønsmæssige og sociale baggrunde, der som følge af seminaret har fået afkræftet deres fordomme om hinanden og i stedet har indgået nye venskaber.

Engagementet og kreativiteten omkring miniprojekterne har været helt fantastisk, og der er lavet miniprojekter, der blandt andet tager emner op om kvinders rettigheder, antikorrupsion, unges rolle i demokratiet, retten til information og mere

gennemsigtighed, mediernes rolle og mange, mange flere spændende emner, som er vigtige i arbejdet med at opbygge en sund, demokratisk kultur i et stadig ungt og usikkert demokrati som Nepal. Miniprojekterne har således været en vigtig del af at lære deltagerne at omsætte deres store viden om demokrati, dialog, antikorruption og meget mere til reel praksis. Herudover har de haft den vigtige funktion at sikre, at projektet ikke kun har betydning for de 200 unge champions, som har deltaget direkte i projektet, men at de gode budskaber og intentioner er nået ud til op imod 5000 nepalesere rundt i hele landet.

Grundet vores partnerorganisationers stærke nationale forankring har det været muligt at afholde seminarerne, så de dækkede en stor del af Nepal. Med seminarer i henholdsvis Kathmandu, Janakpur, Biratnaga, Dhangadi og Dang opnåede vi en relativ stor geografisk spredning og sikrede dermed også, at vi ikke blot uddannede de allerbedst stillede unge i Kathmandu.

Seminarerne er blevet afholdt af to omgange. Først én runde af seminarer – et i hvert distrikt

– hvorefter deltagerne har planlagt og afholdt deres miniprojekter. Herefter en anden runde af seminarer, ca. et halvt år senere, med tilhørende miniprojekter efter samme princip, men tilpasset de erfaringer, vi gjorde os første omgang.

Ungdomsledere

Til at planlægge og facilitere anden runde af seminarer fik vi en bevilling, der tillod os at knytte ungdomsledere til projektet. Hvor vi i første omgang som projektgruppe kun havde mulighed for at være til stede under afholdelsen af selve seminarerne, var det nu muligt for os at have nogle til at følge både seminar nummer to og miniprojekterne samt den efterfølgende evaluering. Dermed fik vi en unik mulighed for, ikke blot at aflaste vores partnerorganisation i det praktiske arbejde, men også at give to danske ungradikale og to nepalesiske unge mulighed for at prøve kræfter med daglig projektstyring og få et unikt indblik i hinandens kulturer. De to danske og to nepalesiske unge blev ansat som fuldtidsfrivillige ungdomsledere på projektet og fik dermed mulighed for ikke blot at deltage i et to-ugers DUF-arrangeret uddannelsesseminar i Danmark, men også at bo og arbejde i Ne-

pali i et halvt år. De oplevelser, de fik med, var unikke, og det betød meget for vores projekt, at der var ekspertise 24-7 på projektet.

Om at gøre en forskel

Man kan spørge sig selv, hvad ungradikale skal i Nepal. Er vi der bare for at prædike politik og få nogle oplevelser for livet? Eller får vi – og Nepal – faktisk noget ud af dette arbejde? Det korte svar på disse spørgsmål er henholdsvis nej og ja. Det politiske ståsted er vores udgangspunkt her i Danmark, men det, vi tager med til Nepal, er de kompetencer og værdier, der ligger i det danske demokrati. Konsensuskultur, dialog og samarbejde er noget, vores frivillige arbejde har lært os – og givet os – her i Danmark, og som vi gerne vil inspirere unge nepalesere, der er aktive i NGO'er, partier og student-unions, til at kæmpe for. For de kan gøre en forskel, hvis de selv vælger at tro på det. Omvendt lærer vi – som man gør i et partnerskab – også noget nyt, hver gang vi er i Nepal: deres kampgejst, troen på at kunne gøre en forskel og viljen til at være frivillig er noget, vi og vores organisation har lært meget af.

At der følger oplevelser og et

evigt kærlighedsforhold til Nepal med oveni, er kun en positiv sidegevinst.

Alt i alt har det været et partnerskabsprojekt, det har været enormt spændende at være en del af. Selvfølgelig har vi ikke rykket på de store linjer i Nepal, men på mikroplan tror vi på, at vi har været med til at påvirke tingene en lille smule i den rigtige retning, og vi kommer forhåbentlig til at gøre det med det næste projekt også. Om ikke andet ved vi, at vi har været med til at give 200 unge nepalesere et nyt perspektiv på, hvad demokrati og samtale kan være. Som to af vores seminar-deltagere – der i øvrigt er politiske opponenter – sagde den næstsidste dag: "This night, we were actually able to have a dialogue."

Hvis du vil vide mere om projektet og holde dig opdateret om processen, så følg med på projektets facebook-side: Radikal Ungdom and Youth Initiative Partnership. Har du spørgsmål eller kommentarer vedrørende projektet, så skriv en mail til: groupnepal@radikalungdom.dk.

At kunne arbejde sammen for at nå et fælles mål er en vigtig egenskab i ethvert demokrati. Her øver deltagerne sig i at samarbejde om at få blyanten til at ramme lige ned i flasken i midten.

Den danske projektgruppe er med to danske og to nepalesiske ungdomsledere på seminar hos DUF, forud for at ungdomslederne skal til Nepal som fuldtidsfrivillige på projektet.

At have viden om, at man overhovedet har ret til at stemme, er en vigtig forudsætning for at gennemføre fair valg og hæve valgdeltagelsen. Derfor har en af grupperne fra projektet i Dang valgt at lave et miniprojekt, der sætter fokus på netop dette.

MUSTANG

- EN FØRSTEGANGSOPLEVELSE OG ET GENSYN

Af Nicolai og Hans Hjordt Hansen

Jeg har været i Nepal 13 gange, siden jeg var der første gang i 1998. Dengang gik turen til Mustang, som beskrevet i forrige nummer af bladet. Jeg skulle nu igen tilbage til Mustang i oktober 2013. Jeg glædede mig af to grunde. For det første fordi jeg skulle gense Mustang og se om de 15 år, der var gået, havde ændret området. For det andet fordi jeg skulle vise min søn Nicolai Nepal for første gang. Det sidste var nok det væsentligste, dels fordi Nepal er så spændende og befolkningen så imødekomende, og dels fordi jeg skulle vise Nicolai et område, der har sat sig dybe spor i min hukommelse og pustet til min rejseinteresse for Nepal. Nicolai var netop blevet far for 3. gang, så den store gave hjemmefra var at få fri 14 dage til denne rejse.

Pokhara - Jomsom

Rejsen via Istanbul til Kathmandu har nu gjort det lettere og hurtigere at komme til Nepal. Efter en dag med rundture i Kathmandu kørte vi til Pokhara. Det var midt i Dashain festival-tiden, så der var næsten ingen trafik. Vi havde billet til dagens anden flytur fra Pokhara til Jomsom. Vejret var fint, så alt så godt ud. Første flyvning gik godt, og vi troede, at det nu var vores tur, men nej. Det viste sig, at første fly var lavet om til en pengetransport på grund af helligdagene og pengemangel i Jomsom, og flyet tog ikke passagerer med. Dernæst fik flyet tekniske problemer, og reservedelene kunne ikke komme fra Kathmandu før sent på dagen. Så der stod vi!

Indtil for 5 år siden var der 3 muligheder for at komme til Jomsom: at flyve fra Pokhara, at gå nordfra via Annapurnaru-

ten eller at gå sydfra fra Beni/Baglung. Nu er der en køre"vej" langs Kali Gandaki-dalen. Vejen er meget interimistisk, og den 153 km lange tur tager omkring 11 timer i en 4-hjulstrækker. Selv i en sådan bil er turen en meget stor udfordring, der sætter ens indvolde og ryg på en voldsom prøve. Der er herudover et antal lokale busser, som med dødsforagt forcerer den dårlige vej. Benytter man busserne, skal påregnes et antal skift og lange ventetider. Vådt føre og jordskred vil forlænge turen ud over de 10 timer. Vi fik via vores lokale repræsentant arrangeret en jeep, der ville køre os til Jomsom. Vejen er absolut i meget dårlig stand, med overskyllede strækninger, jordskred og mange sten. Turen var planlagt til at tage 10 timer med et par stop, men en punktering undervejs forsinkede os yderligere 2 timer. Bilen havde ikke noget reservehjul,

og vi måtte vente, til en bil af samme type kom forbi med et hjul, vi kunne låne!

Vi startede fra hotellet kl. 5:30 om morgenen og ankom til Jomsom omkring kl. 20. Det var en lang dag.

Der er 65-70 km's vandring fra Jomsom til Lo Manthang, som er hovedstaden i Mustang.

Vi valgte at gå distancen på 3 dage. Det passede os udmærket, men det blev meget lange dage med 9-11 timers vandring. Stien var fin at vandre på, men var noget kuperet, så vi var godt trætte om aftenen, når vi nåede frem til vores tehus.

I Mustangs hovedstad

Lo Manthang er en fantastisk by at komme til. Stadig om-

Bus får sten i bagagerummet

Ghami broen

givet af sin ringmur med den store port. Selv om byens porte ikke længere bliver lukket hver nat, kommer kalve, køer og får selv gående gennem porten om aftenen, når det er ved at blive mørkt, for at finde hjem til deres hus. De kender vejen og ved, at der er mad og en eventuel malkning i vente. I Lo Manthang er alle de gamle, fleretagers huse bevaret, og næsten alle forretninger og tehuse ligger udenfor langs den store ringmur. Så hele den gamle kerne eksisterer som for hundrede år siden. Der er kun lavet få ændringer.

Der er dog sket den ændring, at klostrene bliver brugt meget mere, og der er mange munke i alle aldre. Klostrene har de sidste 15 år fået tilført penge, så der er et stor restaureringsarbejde i gang for at genskabe de mange, flotte malerier og buddhistiske figurer. En meget positiv oplevelse.

Klosterlivet og den buddhistiske uddannelse har virkelig fået en renæssance; det gælder absolut i Lo Manthang, men også i Kagbeni og Jomsom.

Det er en stor nydelse at gå rundt i Lo Manthangs krogede gader og se de mange kvinder og ældre mænd, der finder lidt varme de steder, hvor solen kommer ind.

Udvidelsen af Lo Manthang sker i byens omegn. For 15 år siden var byen næsten uddøende, men den øgede turiststrøm har tilført ny økonomi til området og sikrer arbejde til mange lokale Lopaer.

Der er bygget en ny, stor klosteskole uden for ringmuren, som også gør sit til, at de mange børn bliver uddannet lokalt og derved er med til at bevare den gamle kultur.

Der findes 11 adelsfamilier i byen, og de står for indsamling af "skat" i form af korn, som går til klostrene. Opgaven går på omgang blandt adelsfamilierne, der udfører den som en ulønnet pligt.

Vi var der i oktober, og både i Tsarang (den næstestørste by) og Lo Manthang hørtes der hele dagen musik og messen fra nogle af husene. Det var tidspunktet, hvor mange af de unge - enten i familier eller som enlige - drog ned i Nepal og Indien for at tilbringe vinteren med handel og arbejde. Når man forlader sit hus, bliver der afholdt en Puja for at beskytte hjemmet, mens man er væk, og for at beskytte beboerne på deres færd sydpå. Efter Pujaen forsegles huset for vinteren. Der var allerede mange lukkede huse, da vi kom, ligesom vi mødte mange Mustang-folk (Lopaer) på vores trek. De var på vej ned med deres bagage og varer til de kommende måneder. En spændende måde at opleve dagligdagen på i dette fjerne område.

Kørevejen

I de sidste 5 år har kineserne arbejdet på en vej nordfra – fra Tibet – ind i Mustang, og tilsvarende bygges der på vejen fra Jomsom til Lo Manthang. Nordfra er det nu muligt at køre med lastbiler til Lo Manthang. Syd fra er specielt stykket fra

Morgenvask

Jomsom til Kagbeni etableret. Det benyttes bl.a. af de mange tusinde indiske pilgrimme, der hvert år besøger Muktinath.

Fra Kagbeni til Samar er det muligt at køre med jeep og motorcykler. Herefter mangler der nogle kilometer vej, som der for tiden bygges på.

Er vejen et problem? Nej. Og bliver man generet af biler? Nej, det gør man slet ikke. Der er kun få bilafgange om dagen, og de benyttes næsten udelukkende af lokale beboere. Specielt om efteråret og foråret, hvor vinterflytningen foregår, er det en stor hjælp for de mange Lopaer, der søger sydpå. For blot 5 år siden ville rejsen til fods fra Lo Manthang til Baglung, hvorfra der dengang var den første mulighed for transport med bil, tage 6-8 dage. Nu kan det gøres på 2 dage. Selv når der er etableret "vej" helt til Lo Manthang, vil trafikken være meget begrænset og reguleret.

Nye trekkingruter

For stadig at tiltrække turister til dette enestående kulturelle og naturmæssigt skønne hjørne af Nepal arbejdes der på en omlægning af vandruterne, så der etableres nye trekkingstier på begge sider af Kali Gandaki-floden. Specielt den østlige del af Mustang har mange små og fine landsbyer, som trekkerne vil få stor glæde af at besøge.

Antallet af turister er øget fra ca. 500 i 1998 til langt over 2.000 nu. Det er primært kapaciteten i tehusene, der styrer

antallet af turister, idet meget få vælger at ligge i telt og blive ledsaget af en større og dyrere gruppe hjælpere.

Vi nød også en dejlig ridetur til de mange hundrede år gamle huler nord for Lo Manthang og de mange små landsbyer, som ligger her.

Den nuværende konge er 86 år og svækket, men han har endnu ikke udnævnt sin afløser. Han har kun en datter, så den kommende konge bliver højst sandsynlig en nevø. Vi besøgte nevøen i paladset, hvor han allerede nu varetager de kongelige pligter.

Tilbage

Vi gik tilbage til Jomsom på 3 dage. Vores fly blev igen aflyst, denne gang på grund af vejret. Så vi måtte endnu engang bumle 11 timer til Pokhara.

Mustang, 15 års udvikling, er det godt eller skidt?

Jeg synes, det var en fin, kontrolleret og nødvendig udvikling, der havde fundet sted, siden jeg var der første gang. Nicolai har som førstestegangsbesøgende fået en oplevelse, som han helt sikkert under mange andre også at få.

Så tag til Mustang nu, glem alt snak om vejen, og nyd de fantastiske mennesker og deres enestående natur.

VALGET OG FORFATNINGEN OG HELE DET SÆDVANLIGE CIRKUS – ELLER?

Valget til den nye forfatningsgivende forsamling blev, som planlagt, afholdt den 19. november 2013. Efterfølgende er en ny regering trådt til, og arbejdet – ikke mindst med den nye forfatning – er nu i gang.

Af Jørgen Rendsvig

Der er flere gode nyheder, det er vigtigt at holde fast i:

- Valget til 'Constituent Assembly cum Parliament' blev afholdt på den fastsatte dato den 19. november 2013. Stor respekt for premierminister Khil Raj Regmi for at have styret processen målrettet og konsekvent.
- Valget var ifølge de internationale observatører fra både Carter Center og EU frit, fair og retfærdigt. Og ovenikøbet uden væsentlige voldsudgydelser.

Optællingen efter valget tog imidlertid sin tid. Efter godt to uger var mandatfordelingen klar, både vedr. 'first past the post' og forholdstalsvalg, men partierne skulle efterfølgende beslutte, hvem der skulle have de mandater, der var opnået ved forholdstalsvalget.

Det var ikke uden sværdslag for partierne at få etableret disse kandidatlistor. Der har dels været formuleret krav

om repræsentativitet for kvinder, dalitter, etniske, sproglige og religiøse minoriteter. Og dels er der - i hvert fald i de større partier - flere fløje, der også har forventet at blive repræsenteret. Dette har medført voldsomme interne stridigheder i partierne, før de færdige lister 'PR lists' kunne afleveres. Så først den 2. januar – godt 6 uger efter valget – kunne listen over alle de valgte offentliggøres af valgkommissionen.

Første møde i CA

Den 22. januar blev første møde afholdt i den forfatningsgivende forsamling, Constituent Assembly – CA eller CA-II, som den undertiden kaldes, i modsætning til den foregående CA-I. De samme medlemmer udgør så også parlamentet, men møderne i de to egenskaber afholdes særskilt. Første møde i parlamentet var således først den 26. januar.

Som sædvanligt i Nepal skulle der mange benspænd til (se boks), før den oplagte løsning på regeringsspørgsmålet kunne

realiseres. Først den 10. februar – næsten 3 måneder efter valget – kunne Sushil Koirala udpeges til premierminister for en flertalsregering, bestående af Nepali Congress og CPN-UML. Tidligere højesteretspræsident Khil Raj Regmi trådte samtidig tilbage og afværgede en truende krise ved at meddele, at han ikke ville vende tilbage til sin tidligere stilling i Højesteret.

Sushil Koirala er 73 år, ugift, og selv om han har en lang karriere med mange tillidsposter bag sig i Nepali Congress, har han indtil nu ikke været minister. Han er kendt for sin simple levevis. Det er ikke noget dårligt skudsmål, når landet ellers har været kendt for korruption blandt de politiske ledere.

Regeringsprogram

Alle partier har udtrykt klar støtte til en 'ny forfatning inden for et år', og det er da også et af hovedpunkterne i det regeringsprogram, der blev lagt frem midt i marts. Hertil kommer nedsættelse af en sand-

heds- og forsoningskommission og en kommission om tvangs-bortførelser. Desuden skal der snarest gennemføres lokalvalg, da det sidste lokalvalg i Nepal blev afholdt i 1997!

Kommissionerne var en del af fredsftalten efter borgerkrigen, og især Maoisterne har lagt vægt på dette punkt. Det er da også blevet bakket op af Koirala-regeringen, derved at lovforslaget blev fremsat den 10. april og allerede den 24. april blev det vedtaget. Forbilledet er Sydafrika, hvor det blev sagt, at kommissionen skulle bringe sandhed til nationen, amnesti til dem, der havde begået overgreb og erstatning til ofre.

Politiske diskussionspunkter eller benspænd?

Skal der gennemføres nyvalg af præsident i anledning af den nye CA?

Nej, en 7-punktsaftale mellem NC og CPN-UML siger, at dette valg først gennemføres, når den nye forfatning træder i kraft.

Hvem skal være parlamentarisk leder af de forskellige partier?

Det blev afklaret i de enkelte partier efter overraskende langvarige stridigheder.

Skulle der dannes en samlingsregering?

Nej, det blev en flertalskoalition af NC og CPN-UML. Siden er to småpartier indtrådt i regeringen.

Så skulle der laves en ny forretningsorden for CA?

Udvalgsstrukturen skulle laves om. Den blev vist nok mere effektiv, men der gik en del tid med arbejdet. Den tid kan dog være brugt godt, hvis det fremmer processen.

Skal præsidenten eller formanden for CA godkende den nye forfatning, når den engang bliver færdig?

Et kompromis blev, at CA-formanden attesterer, og præsidenten offentliggør. Eller noget i den retning.

Føderalisme - Ja, men hvordan?

Alle er enige, om at Nepal skal have en decentral struktur med 'delstater'. Men hvor mange delstater skal der være, og hvordan skal grænserne trækkes? Partiernes holdninger til disse spørgsmål er partitaktisk bestemt. Hvert parti har en foretrukken regionsstruktur, der giver flest mulige regioner med dominans til deres vælgergrupper. Fx står Maoisterne stærkt i Terai, mens NC står stærkt i den højereliggende, 'hilly' del af landet.

Regeringssystemet...

Skal Nepal have et amerikansk/fransk system med præsidenten som den stærke politiske leder af landet, eller skal Nepal have et tysk/italiensk/nordisk system med premierministeren som den egentlige leder, mens statsoverhovedet kun har ceremonielle opgaver?

Valgsystemet...

Det nuværende, midlertidige valgsystem er vanskeligt gennemskueligt og kunne med fordel forenkles, men hvordan? Desuden er der spørgsmålet, om præsidenten skal vælges ved direkte valg af alle valgberettigede eller ved indirekte valg, hvor det er parlamentet, der vælger. Dette punkt hænger tæt sammen med spørgsmålet om regeringssystemet.

Men situationen var en anden i Sydafrika. Så vi må blot håbe, at disse kommissioner kan leve op til forventningerne til dem.

Gang i forfatningsarbejdet

Forfatningsarbejdet tager udgangspunkt i, at beslutningerne fra den første CA skal 'arves' af den nuværende CA, så de ikke behøver at blive diskuteret igen. Alle partier går ind for dette princip, undtagen det kongetro Rastriya Prajapantra Party-Nepal, der ønsker folkeafstemning om, hvorvidt Nepal skal være republik eller kongedømme. Sekretariatet fremlægger i disse dage rapporter, der mere præcist skal angive, hvad der skal arves. Det politiske arbejde med forfatningsudarbejdelsen skal foregå i tre udvalg under CA, med formænd fra de to regeringspartier og Maoisterne. Det er værdifuldt, at regeringen på denne måde har inddraget det største oppositionsparti i arbejdet. Man kan håbe, at man på denne måde hurtigt kan komme i gang med at få skabt et kompromis om de egentlige knaster i forfatningsarbejdet. Der er først og fremmest disse tre:

Der er fremlagt en køreplan for arbejdet, der siger, at det første samlede udkast til forfatningen skal fremlægges for CA, og dermed for offentligheden, i oktober 2014. Der er så en kort fase til diskussion og justeringer, før den endelige forfatning bekendtgøres den 22. januar 2015 – årsdagen for CA-II's første møde. Det lyder lovende, og hvis nogen synes, at det lyder urealistisk, så kan det tilføjes, at de tidsplaner, CA-I arbejdede efter, blev revideret over 10 gange. Men indtil videre har vi da lov til at håbe.

De sidste medlemmer af CA

Jeg skrev, at listen over alle de valgte var færdig den 2. januar. Det gør dog ikke CA/parlamentet fuldtalligt. Udover de 240, der vælges ved 'first past the post', og de 335, der vælges ved forholdstal, er der nemlig en gruppe på 26, der findes ved udpegning. Først herefter er der de berammede 601 medlemmer af CA. Disse 26 personer skal udpeges af den regering, der blev dannet efter valget - blandt personer, der har ydet en særlig indsats for landet og blandt oprindelige folk, der ikke ellers

har opnået valg. Disse medlemmer er, her 6 måneder efter valget, endnu ikke udpeget af regeringen! Senest har Højesteret den 12. maj pålagt regeringen at udpege disse inden to uger. Samtidig har Højesteret understreget, at CAs legitimitet bliver undergravet, hvis disse medlemmer ikke bliver udpeget. Personligt synes jeg, at det er problematisk, at CA har konstitueret sig, udpeget ud-

valgsmedlemmer og formænd for udvalgene, uden at disse – i alle andre henseender ligeværdige medlemmer - har kunnet deltage i processen.

I de kommende måneder kan vi følge, om det går så galt, som en læserafstemning i Nepali Times spåede før valget.

København, 14. maj 2014

Støtteforeningen Children Nepal Denmark

Gennem 14 år har vi støttet skolesøgende lavkastebørns skolegang i Nepal.

Flere går nu i ordinær uddannelse.

Vil du være med til at give et barn et stabilt skoleforløb?

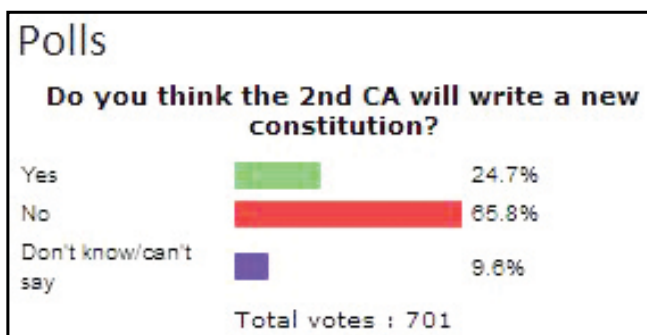
Medlemsgebyr per år kr. 150,00

Afhængig af klassetrin koster det fra kr. 1320 per år at støtte et skolebarn i 1-år.

Indmeldelse på www.cndenmark.com

Her kan du få yderligere information om vores arbejde.

Telefon 22773436 E-mail: info@cndenmark.com

SUNDHEDSSTATISTIK

Nepal har i alt 130 hospitaler. Heraf befinder de 71 sig i Kathmandu. De resterende 59 skal betjene resten af landet, der strækker sig over godt 800 km fra øst til vest. Af de 71 hospitaler i hovedstaden er 51 private og 20 offentlige. Under halvdelen af alle hospitalerne har kirurgiske faciliteter, og stort set alle disse ligger i Kathmandu. En håndfuld af de største er blevet jordskælvsikret.

WHO ERKLÆRER NEPAL POLIOFRIT

I en meddelelse fra WHO den 27. marts erklæres Nepal fri for polio. I samme erklæring fjernes også Indien, Sri Lanka, Bhutan, Thailand og Myanmar fra listen over lande, hvor polio forekommer. For at et land kan blive erklæret poliofrit, skal en række kriterier være opfyldt, bl.a. må der ikke være konstateret udbrud af sygdommen i 3 år. Kampen mod sygdommen har efterhånden ført til, at 80 % af verdens befolkning nu lever i certificeret poliofrie regioner. Det gælder altså også indbyggerne i Nepal. WHOs mål er, at hele verden kan erklæres poliofri i 2018. Denne frist opretholdes endnu, selv om der i foråret 2014 har været tilbageslag i en række lande især i Mellemøsten og Afrika.

NYT FÆNGSEL

Regeringen har købt en grund på 36 ha i Nuvakot nær Trisuli-floden til opførelse af et nyt fængsel, til afløsning af det overfyldte og forældede fængsel i Kathmandu nær Jagannath Dewal samt Dilli-bazar-fængslet. Fængslet vil få plads til 5.500 indsatte, fordelt på 48 blokke for mænd, én blok for kvinder, et hospital og en fabrik.

MOTORVEJSTUNNEL

Et nepalesisk entreprenørkonsortium har indgået en aftale om bygning af en motorvejsforbindelse mellem Kathmandu og Hetauda, hvorved landevejsforbindelsen til Indien vil blive afgørende forbedret. Aftalen omfatter en motorvej på 58 km, herunder tre tunneller på i alt 4,6 km. Forbindelsen skal ifølge planen være færdig med udgangen af 2016 og koste 35 mia. rupees, svarende til ca. 2,1 mia. kr.

One & only the best Tibetan and Nepalese restaurant in the city...

Restaurant Himalaya

come and eat with us & get nice and tasty Tibetan and Nepalese food in a beautiful and authentic setting.

Herluf Trollesgade 5, 1052 København K

☎ 33 32 37 08

himalaya_rest@yahoo.com

www.himalayarest.dk

ARRANGEMENTSKALENDER

AARHUS

Salen på Aarhus Hovedbibliotek

Torsdag den 18. september 2014, kl. 19.00

Demokrati, menneskerettigheder og jordskælv

Jesper Lambæk, Historiefabrikken

Torsdag den 30. oktober 2014, kl. 19.00

Forfatningen og anden aktuel politik fra Nepal

Jørgen Rendsvig, sekretær, Dansk-Nepalesisk Selskab

Torsdag den 27. november 2014, kl. 19.00

Nepal før og nu

- oplev Kathmandu, Namche og Everest som for 60 år siden og se forandringerne i Nepal op til i dag

Lars Gundersen, formand, Dansk-Nepalesisk Selskab

KØBENHAVN

Medborgerhuset, Danasvej 30B, 1910 Frederiksberg C

Onsdag den 3. september 2014, kl. 19.30

Mød Danmarks ambassadør i Nepal

Kirsten Geelan, Danmarks ambassadør i Kathmandu

Torsdag den 2. oktober 2014, kl. 19.30

Hele vejen – til toppen

Søren Gudmann, bjergbestiger

Tirsdag den 4. november 2014, kl. 19.30

Foredraget ikke endeligt fastlagt.

Annonceres på www.nepal.dk og via nyhedsbrev.

Himalaya

– dit livs højdepunkt!

Mountain Delights Treks & Expedition er et lokalt trekking bureau med base i Kathmandu. Vi har i mere end ti år arrangeret trekking i Nepal, Tibet og Bhutan.

Mountain Delights arrangerer skræddersyede ture til nogle af Nepals mest populære destinationer, f.eks. **Mount Everest**, **Annapurna**, **Langtang** og **Kunchenjungha**.

Vi tilbyder ture med fokus på miljø og bæredygtighed. På ture som **Ganesh Himal Eco Trek**, bevæger vi os væk fra de mest populære ruter og ud i **uberørt natur**. Her møder du den **lokale befolkning**, og får indsigt i dens dagligdag. Mountain Delights støtter lokalbefolkningen bl.a. med skoleprojekter og ved at bruge lokale portere.

Vores guider har stor erfaring med trekking, og de har et unikt kendskab til **Himalaya** og **nepalesisk kultur**. Alle vores guider har en fortid som portere og dermed et meget stort lokalkendskab til trekking ruterne.

Udover trekking tilbyder Mountain Delights også en række andre aktiviteter som landsbyophold, safari, bungy jump og paragliding ...

Hvis du vil vide mere, så besøg os på vores hjemmeside:

www.gotomountain.com

Eller kontakt Ram P. Saptoka

Email: info@gotomountain.com

Afsender:
Dansk-Nepalesisk Selskab
Kongensgade 17A
3550 Slangerup

Vi har fået ny hjemmeside. Vi har ønsket at gøre siden enklere, mere brugervenlig og overskuelig samt dansksproget hele vejen igennem. Men vi modtager gerne feedback fra medlemmerne. Og hvis der mellem disse sidder en WordPress-ekspert, vi engang imellem kan konsultere, så tøv ikke med at skrive til knud@nepal.dk

